

Foto: Branko Kostanjevec

»Mi smo mini maturanti, iz vrtca gremo vsi, ker že maks smo postali, v šolo bomo šli.«

Juhu, počitnice so tu!

Kot bi tlesnil s prsti, se je izteklo šolsko leto in za otroke, ki bodo v novem šolskem letu prestopili šolski prag, se pričinja novo poglavje v življenju. V torek, 16. junija, so postali mini maturanti. S piščalkami so se odpravili skozi središče Markovcev, poslovali so se od mlajših otrok v vrtcu, obiskali učence prve triade v domači osnovni šoli, odpravili pa so se tudi na obisk k županu Milanu Gabrovcu. Po občinski zgradbi je odmeval glas piščalk in veselje ob otroškem direndaju, seveda pa se je slišala tudi tista znana pesmica »Mi smo mini maturanti, iz vrtca gremo vsi, ker že maks smo postali, v šolo bomo šli. Za nas se igra je končala hej, hej, hej«. V popoldanskem času so se mini maturantje predstavili tudi staršem in jim pripravili krajši program, ki so mu sledile ustvarjalne delavnice na vsebino Potujemo okrog sveta. Letos se od vrtca poslavlja 30 otrok.

Že čez dobra dva meseca jih čaka resno delo. Želimo jim srečo in obilo uspeha na njihovi novi poti.

Prav je, da se ob koncu šolskega leta ozremo nazaj in povemo, da je z nami zelo uspešno leto. Veliko smo se igrali, ustvarjali in sodelovali na raznih natečajih. Osvojili smo 1. nagrado strokovne komisije v natečaju Ločujmo in varujmo naravo, osvojili nagrade na območnem in regijskem tekmovanju v natečaju Ogenj ni igrača. Udeležili smo se tudi Mednarodnega kroša cicibanov in cicibank in pri dečkih osvojili prvo mesto. Sodelovali

smo na 3. Unesco teku mladih, kjer smo se družili z znanimi športniki in športnicami ter s predsednikom Republike Slovenije Borutom Pahorjem. Strokovne delavke vrtca so se udeležile 3. športnih iger vrtcev, ki so potekale v Termah 3000. Med 40 sodelujočimi vrtci so osvojile dve srebrni medalji. Posebej ponosni smo na pevski zborček vrtca, saj nas je zelo dobro zastopal na reviji Ciciban poje in pleše, ki je potekala v SNG Maribor 10. junija.

Sama sem se preizkusila v natečaju Moja ideja – nova igrača. Cilj vseslovenskega natečaja je snovanje novih idej, razvijanje pedagoške prakse in vzgojiteljevega strokovnega razvoja ter spodbujanje pedagoških delavcev k ustvarjanju didaktičnih pripomočkov. Izdelala sem dve igrači in se z njima predstavila na natečaju v Postojni, na katerem je sodelovalo 57 strokovnih delavcev iz vse Slovenije s 44 didaktičnimi igračkami. Z igračo Igrajmo se s soviciami sem osvojila prvo mesto, z igračo Po likih na drugo stran pa drugo. Igrača je prejela tudi znak MOJA IGRAČA.

Za nami je res uspešno šolsko leto, predvsem pa je pomembno, da smo skupaj preživeli lepe trenutke.

Otroci so kot metulj v vetru; nekateri letijo višje kot drugi, ampak vsak leti po svojih močeh.

Zakaj bi jih primerjali? Vsak je drugačen, vsak je poseben, vsak je prečudovit.

Sonja Ambrož

Šolsko leto se izteka. Leto, v katerem smo si vsi nabrali nove izkušnje in se kaj novega naučili. Naši učenci so se izkazali na različnih področjih. Osvojili so številna srebrna in tudi zlata priznanja ter dosegali odlične rezultate na medobčinskih tekmovanjih iz športa. Na državnem tekmovanju iz multimedije in video montaže je naša ekipa dosegla prva štiri mesta. Tudi čebelarstva ekipa je na državnem tekmovanju odnesla zlato ekipno priznanje. Posneli smo dve obsežni šolski televizijski oddaji (božično in ob zaključku šolskega leta). Učenci so s svojimi prispevki obogatili List iz Markovcev ter sodelovali na različnih literarnih natečajih. Pripravili smo dve obsežni kulturni prireditvi (novoletno in ob dnevu šole), še večkrat pa smo se staršem predstavili v razrednih nastopi. Za ohranitev etnografske in kulturne dediščine skrbi naša folklorna skupina, seveda pa ne smemo pozabiti na vsakoletno sodelovanje na pustni povorki. Tudi na glasbenem in likovnem področju se je veliko dogajalo: prireditve Otroci pojejo slovenske pesmi, revija in koncert pevskih zborov, kulturni maraton, likovne razstave in sodelovanje na delavnica ...

Nenazadnje pa je učenje tista stvar, ki šolo najbolj definira, zato na koncu leta pohvalimo in nagradimo tiste, ki so bili učno najuspešnejši. Učenci, ki so dosegli povprečje ocen nad 4,5, so bili tudi letos povabljeni na slavnostni sprejem pri gospodu županu, ki je bil v sredo, 17. junija. Zahvalil se jim je za

Beseda urednice

Kljub lepoti vseh letnih časov, ima med njimi poletje prav posebno mesto. Za mlade, ki se šolajo, je to čas počitnic, za zaposlene pa dopustov. Le kdo ga torej ne bi nestrpno pričakoval? Poletje je tudi čas zorečih žitnih polj, posutih s cvetovi rdečega maka in modrih plavic. To je čas nagajivega tekanja in brezskrbnega ležanja na travi pravkar pokosenih travnikov ter posedanja in pokramljanja v hladni senci, ki si jo je vsak med nami uredil ob svojem domu. Dolgi in topli poletni večeri, ki prinašajo zvoke čričkov in žab, ki regljajo v bližnji Dravi, imajo prav poseben čar.

Poskrbimo, da bodo tedaj vsakdanje tegobe in težave vsaj za nekaj časa pozabljene. Tisti, ki smo preobremenjeni z delom na računalniku, ga tedaj preprosto izklopimo in zamenjamo z izletom, obiskom, dobro knjigo ali s prijateljskim druženjem. Ne dovolimo, da nas dolge kolone avtomobilov, vročina, vključene klimatske naprave ali celo preglasna glasba v bližini spravijo v slabo voljo. Naj bo to čas sproščenosti in enostavnosti. Pomembno je, da se znamo umakniti iz hitrega tempa in storilne naravnosti v svet drugačnih sprejemaj in zaznav. Spoznajmo, da zgoraj omenjeno žitno polje ni samo nekaj lepega, ampak je darilo Zemlje.

Rada bi vam predstavila resnično zgodbo s čudovitim naukom o dobroti, ki ga je vredno vzeti za svojega in ga tudi živeti.

Živel je reven fant Howard Kelly, ki je prodajal drobnarije od vrat do vrat, da bi si lahko plačal študij medicine. Nekoč je imel v žepu le še kovanec, bil pa je strašno lačen. Odločil se je, da bo v naslednji hiši poprosil za malo hrane. Ko mu je vrata odprlo lepo dekle, se je fant tako zmedel, da je namesto za kruh prosil le za kozarec vode. Dekle pa je posumilo, da je lačen, zato mu je prineslo kozarec mleka. Fant ga je brez besed popil, nato pa vprašal: »Koliko sem dolžan?« »Ničesar. Mati nas je učila, da naj za dobroto ne sprejmemo plačila!« je odgovorilo dekle. »Potem pa se ti iz srca zahvaljujem,« je rekel hvaležni fant. Veliko let kasneje je mlada ženska hudo zbolela. Njeno zdravstveno stanje je bilo resno in se je slabšalo iz dneva v dan. Zdravniki so se odločili, da jo pošljejo v mesto, na onkološko kliniko. Ker so bili tudi tam nemočni, so se odločili, da pokličejo znanega specialista ginekologije in kirurga dr. Howarda Kellyja. Ko je zdravnik slišal za njeno ime in od kod prihaja, se je odpravil na kliniko in jo v bolniški sobi takoj prepoznal. Vrnil se je v pisarno odločen, da bo storil vse, kar je v njegovi moči, da ji reši življenje. Po nekaj mesecih mu je uspelo. Nato je od uprave zahteval obračun njenega zdravljenja in ga poravnal, na račun pa zanjo nekaj napisal. Ko so mladi ženski prinesli račun, ga sprva ni upala pogledati, saj je bila prepričana, da je tako velik, da ga bo plačevala celo življenje. S tresočimi rokami je končno odprla ovojnico in prebledela. Račun je bil v resnici zelo visok. Nato pa je na hrbtni strani opazila besede, napisane s prosto roko: »PLAČANO V CELOTI S KOZARCEM MLEKA. Podpisan dr. Howard Kelly.«

Vsi vemo, da se dobrota z dobroto rada poplača, povrh vsega pa prinaša ljudem še notranji mir in srečo. In to je to, kar vam na začetku poletja želimo.

Irena Pukšič, urednica

Foto: Branko Kostanjevec

pridno delo in jim podelil knjižne nagrade. Številčno ocenjevanje se začne s tretjim razredom, kjer je 24 učencev doseglo učni uspeh s povprečjem nad 4,5, v četrtem prav tako 24, v petem razredu je tako povprečje doseglo 12 učencev.

V šestem razredu jih je bilo 10, v sedmem 6 in v osmem 9. V devetem razredu so bili odlični: Tea Korošec, Anamari Kukovec, Larisa Kumer, Eva Vajda, Mateja Horvat, Jasna Lah, Rene Peklar in Lucija Vrbančič.

Posebno priznanje za vsa leta odličnih učnih rezultatov je župan izrekel Tei Korošec, Larisi Kumer in Jasni Lah.

»Odličnjakom« čestitamo za dosežen uspeh in vsem učencem želimo lepe počitnice.

Vida Vajda

Seja občinskega sveta

17. junija je bila 5. seja Občinskega sveta občine Markovci. Na dnevnem redu je bilo vsega 9 točk s podtočkami pri premoženjsko-pravnih zadevah. Po seznanitvi z zapisnikom prejšnje seje in poročilom o realizaciji sklepov so sledile pobude in vprašanja svetnikov, za tem pa so svetniki ob dodatni obrazložitvi predstavnika Skupne občinske uprave sprejeli spremembe in dopolnitve OPPN za del območja OC Novi Jork, ki bodo podjetniku Topolniku omogočile gradnjo gostinskega obrata v obrtni coni. Sprejeli so tudi sklep o obvezni uradni razlagi zazidalnega načrta za obrtno cono za področje družbe Vitivite, ki bo služila družbi k pridobitvi gradbenega dovoljenja. Sprejeli so Uradno prečiščeno besedilo Odloka o ustanovitvi, organizaciji in načinu dela vaških odborov Občine Markovci. Prav tako so sprejeli Pravilnik o dodeljevanju pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter podeželja v občini Markovci za obdobje 2014–2020, ki je

usklajen z evropsko zakonodajo. Nadalje so sprejeli odločitev, da občina izstopi iz Združenja občin Slovenije, saj je dovolj, če je članica le enega reprezentančnega združenja, to je Skupnost občin Slovenije. V zvezi s premoženjsko-pravnimi zadevami so svetniki sprejeli sklepe o nakupu nepremičnin ob posameznih trasah cest in kolesarskih poti, saj smo končno zadevo pripeljali tako daleč, da je dejansko možen odkup nepremičnin oz. plačilo odškodnin, kjer trase posegajo na privatna zemljišča, to je v Prvencih, Novi vasi pri Markovcih, Bukovcih in v Zabovcih oz. Spuhlji. Družbi Elektro Maribor so podelili služnost za izgradnjo in vzdrževanje elektronskega komunikacijskega omrežja. Na koncu so potrdili še oceno in poročilo o izvajanju občinskega programa varnosti občine Markovci, katerega vsebino je podal vodja redarske službe Skupne občinske uprave Ptuj.

MBK

Podpis pogodbe za sanacijo strehe na šoli

Te dni je bil podpisana gradbena pogodba za sanacijo strehe z menjavo kritine na Osnovni šoli Markovci. Kot najugodnejša je bila izbrana ponudba izvajalca Gradbeništvo, krovstvo, kleparstvo in tesarstvo Branko Sraka s.p., Drvanja 22 iz Benedikta.

Pogodbena vrednost del vključno s pri-

padajočim DDV je 200.000 EUR. Rok izvedbe je 45 koledarskih dni. Z deli bo izvajalec pričel s pričetkom osnovnošolskih počitnic in zaključil še pred pričetkom novega šolskega leta, zato težav glede varnosti otrok in glede motenja pouka osnovnošolcev ne pričakujemo.

B. Z.

Foto: BZ

Težko betonsko strešno kritino na Osnovni šoli Markovci bo nadomestila lahka pločevinasta kritina.

Srečanje starejših občanov

»Srečanja ljudi so tisto, zaradi česar je življenje vredno življenja,« je bilo zapisano na vabilu za srečanje starejših občanov, ki je bilo v sredo, 20. maja, v gasilsko-vaškem domu v Novi vasi. Srečanje, ki ga je tudi letos pripravila Občina Markovci, je namenjeno občanom, ki so starejši od 70 let. Za kulturni program je poskrbelo društvo KUD KulTura. Neža, Helena, Rok in njihov vodja Daniel Tement so prisotne popeljali v čas mladosti, v čas pomladi, v čas ljubezni. Predstavili so se s pesmimi Vrača se pomlad, Ko boš prišla na

Bled, Zemlja pleše, Ti si moja ljubezen in Ljudje pomladi kot zadnjo. Ubrani glasovi so napolnili dvorano in marsikatero oko se je orosilo. Gospa Karolina Pičerkova se je v svojem in v imenu vseh prisotnih zahvalila županu Milanu Gabrovcu in njegovim sodelavcem za organizacijo srečanja, članom društva KulTura pa za skrbno izbrane in zapete pesmi. Nato je obudila spomin na svojo mladost in hkrati poudarila, da se tudi starejši še vedno čutijo »ljudje pomladi«, kot poje ena od zapetih pesmi. Obujanje spominov med sebi

Foto: IP

enakimi je tisto, kar daje ljudem moč, voljo in energijo za naprej, hkrati pa so takšna srečanja priložnost za ustvarjanje novih idej.

Na srečanju je vse prisotne nagovoril tudi župan Milan Gabrovec. Predstavil je delo občine ter naloge in projekte, ki se izvajajo ali načrtujejo. Izpostavil je dokončanje kanalizacije v letu 2016 in ureditev kolesarskih stez ob vsaki magistralni (nevarni) cesti. Povedal je tudi, da potekajo pogovori z Domom upokojujencev Ptuj glede gradnje varovanih in oskrbovanih stanovanj, hkrati pa vse zbrane povabil, da se s vprašanji, predlogi in pobudami, ki jih imajo, kadarkoli oglasijo na občini. Tam bodo sprejeli tudi umestno kritiko.

Praznovanje starejših občanov se je nadaljevalo v prijetnem klepetu. Hvaležnost in zahvala za organizirano srečanje pa je dokaz, da so takšna srečanja tudi v prihodnje potrebna. Niso zaman pogosto citirane besede Lewisa Carrolla, da je v življenju vse, kar naredimo za druge, zelo pomembno in neprecenljivo.

IP

Teleingovih dvajset let z novim centrom

Podjetje Teleing je z otvoritvijo storitveno-logističnega centra za širše Ptujsko področje v industrijski coni v občini

Markovci slavnostno obeležilo 20 let obstoja in uspešnega razvoja s storitvami v 15. občinah Pomurja in Podravja.

Letos načrtujejo za 1,2 milijona evrov investicij. Svečanosti so prisostvovali tudi pomurski in podravski župani občin, kjer ponujajo storitve.

Teleing danes svoje storitve ponuja na območjih Mestne občine Ptuj in občin Ljutomer, Ormož, Gorišnica, Markovci, Dornava, Razkrižje, Veržej, Križevci pri Ljutomeru, Beltinci, Sv. Tomaž, Središče ob Dravi, Sv. Jurij ob Ščavnici, Radenci in Lendava v KS Hotiza ter v Cirkulanah. Na področju vseh občin, kjer ponujajo svoje storitve, gradijo lastno optično omrežje. Lani so tako zagradili več kot 220 km novih omrežij. Podjetje Teleing danes zaposluje 33 strokovnjakov in sodeluje z več zunanjimi izvajalci in kooperanti. Praznovanje Teleingovih 20 let potekalo v sproščenem druženju zaposlenih v podjetju, njihovih družinskih članov, poslovnih partnerjev podjetja ter pomurskih in podravskega županov, s katerimi v Teleingu najtesneje sodelujejo. Jubilej je izzvenel kot priložnost za zahvalo vsem, ki so prispevali k razvo-

ju podjetja za preteklo sodelovanje ter obenem za kovanje načrtov za prihodnost.

Povabljenec je v uvodu nagovoril direktor podjetja Janez Smolkovič in v kratkem povzel preteklih dvajset let. Poudaril je temeljne smernice podjetja ter pomembno vlogo dobrega sodelovanja z vodstvi lokalnih skupnosti. TELEING d.o.o. je ob otvoritvi novega storitveno-logističnega centra v občini Markovci Občinski organizaciji Rdečega križa občine Markovci namenil donacijo v vrednosti 500,00 EUR ob zavezi predstavnikov Rdečega križa v občini Markovci, da bodo sredstva v celoti namenjena pomoči potrebnim.

Po uvodnem svečanem delu praznovanja Teleingovih 20 let otvoritvi novega objekta v industrijski coni, v katerem je storitveno logistični center TELEING za širše Ptujsko področje, center za obdelavo televizijskih signalov v vseh programskih shemah TELEING in ena izmed central za optično omrežje TELEING, se je druženje nadaljevalo v pozno popoldne.

Foto: arhiv

Župan občine Markovci g. Milan Gabrovec, župan občine Razkrižje g. Stanko Ivanušič in Janez Smolkovič, direktor podjetja Teleing ob otvoritvi v obrtni coni Novi jork.

Naš pogled

V sredo, 24. junija, je v poročni dvorani občinske stavbe potekala proslava ob dnevu državnosti. Proslavo smo na svojstven način pripravili člani Kulturnega društva Alojz Štrafela Markovci. Z domiselnim programom smo dokazali, da nimamo le pevske žilice, ampak smo sposobni organizirati še kaj drugega. Idejni »oče« in voditelj proslave, ki smo jo naslovili »Naš pogled«, je bil Aleš Milošič. Žal se je proslave udeležila le peščica obiskovalcev. Slavnostni govornik je bil župan občine Markovci, gospod Milan Gabrovec.

Ob zapetih pesmih z domovinsko vsebino, ki so jih zapeli pevci MoPZ Markovci pod vodstvom zborovodje Uroša Sagadina, so z izbranimi besedami svoj pogled na domovino predstavili trije naši člani, predstavnik najstarejše (Jože Cigula), srednje (Gregor Bezjak) in najmlajše generacije (Jaka Horvat).

Predstavnik najstarejše generacije se je v svojem nagovoru spominjal, kako so pevci MoPZ Markovci skozi zgodovino naše samostojne države kljub vsem dogodkom, prijetnim in tudi neprijetnim,

ostali zvesti domači slovenski pesmi. Naš član Gregor Bezjak se je vrnil v leto 1991 in se kot 12-letni deček spominjal občutkov ob dnevu osamosvojitve. Najmlajši član društva, Jaka Horvat, je poudaril, da kljub nepoznavanju občutkov iz leta 1991, kako se je bilo boriti za samostojnost, verjame in zaupa naši domovini.

Osrednji del proslave je zaznamoval dialog med gospodom Francem Visešnjakom in gospo Branko Bezeljak. Omenjena gostja nam je z nekaj zanimivimi anekdotami zaupala, kako so organizirali prvo proslavo ob dnevu državnosti na Ptuj, na kateri so kot edini pevski zbor s področja takratne občine Ptuj nastopili pevci MoPZ Markovci.

Pevci smo s proslavo ob dnevu državnosti zaključili dolgo in uspešno pevsko sezono. Pred nami so počitnice, ki pa ne bodo trajale dolgo. Nova pevska sezona se bo začela že v prvem tednu meseca septembra, saj nas že 5. septembra čaka nastop v Italiji pri slovenskih zamejcih v Saležu pri Trstu.

Marko Kunčnik

Medgeneracijski center Stojnci

Medgeneracijsko druženje pomeni sodelovanje in skupno ustvarjanje več generacij ljudi. Za prav slednje so se več let zavzemali člani Prostovoljnega gasilskega društva Stojnci in ostali vaščani. Želja je bila dokončno uresničena v tem letu. Ideja po obnovi igrišča je bila podana že leta 2009 s strani PGD Stojnci. Njegovi predstavniki so jo v letu 2010 s pomočjo takratnega vaškega odbora uspešno predstavili županu Francu Kekcu. Tako smo s podjetjem Žiher vse skupaj realizirali in že v naslednjih mesecih je Občina Markovci s pomočjo razpisov poskušala pridobiti državna in evropska sredstva iz razpisov za realizacijo medgeneracijskega centra. Ker pa iz teh razpisov ni bilo nič, je občina Markovci projekt sofinancirala z lastnimi sredstvi. Od idejne zasnove pa vse do začetka gradnje so minila 4 leta. Iz leta v leto smo bili vedno bolj neučakani. V jeseni leta 2013 smo

dočakali začetek obnove igrišča, čeprav je bilo s strani občine kar nekaj sprememb v projektu, za katere nismo bili seznanjeni. Z velikim zanimanjem smo pričakovali konec gradnje in prve najmlajše na igrišču.

Z veseljem lahko povem, da je v začetnih spomladanskih mesecih bilo lepo videti, da vedno več mladih obiše ta center in se na njem družijo in rekreira: igrajo nogomet, košarko, odbojko itd. In ne samo mladi, tudi tisti srednjih let obišejo prostor, naredijo kak krog na atletski stezi in posedijo na klopih. Najmlajši imajo veliko izbiri igral. Kotiček imajo tudi najstarejši, ki se vsakodnevno mudijo ob ruskem kegljišču in ob tem zelo uživajo. Trenutno se še urejajo dokumenti za uradni prevzem objekta s strani občine in izvajalcev. Ko bo to končano, bo lahko objekt uradno predan svojemu namenu.

Dejan Zemljarič

Foto: AR

Foto: Aleš Milošič

Gregor Bezjak je predstavil svoj pogled na domovino

PRIREDITVENIK

- **sobota, 4. julij** – »Od setve do peke«, žetev v Prvencih ob 14. uri; po žetvi bo zabava z Ansambлом Donačka, organizator: Prosvetno društvo Prvenci-Strelci
- **nedelja, 5. julij** – tradicionalne vaške igre v Bukovcih
- **sobota, 11. julij** – zaključek hidrantne lige v Sobotincih
- **sobota, 26. julij** – Aninska noč v Stojncih pred gasilskim domom ob 19. uri, organizator: PGD Stojnci
- **od nedelje, 16., do petka, 21. avgusta** – 7. Mladinski glasbeni tabor Poj z menoj v Markovcih (ZAF center, župnijski prostori), organizator: KUD Markovski zvon
- **od petka, 21., do nedelje, 23. avgusta** – Mladinski gasilski tabor OGZ Ptuj v Cirkulanah
- **sobota, 23. avgust** – koncert Perpetuum Jazzile ob 20. uri v večnamenski dvorani v Markovcih; vstopnice po ceni 25 € so na voljo v predprodaji v Prodajalni Zupanič v Markovcih in v Ribarnici Delfin na Ptuj
- **sobota, 29. avgust** ob 15. uri – 2. srečanje Markovčanov v gasilskem domu v Markovcih (tudi tistih, ki so bili rojeni v Markovcih in sedaj živijo drugje)
- **sobota, 30. avgust** – velika vrtna veselica z Ansambлом Donačka pod velikim šotorom pred gasilskim domom v Sobotincih, organizator: PGD Sobotinci

STRELEC d.o.o.
PREVOZNIŠTVO IN ZEMELJSKA DELA

Janko STRELEC
Stojnci 122, 2281 Markovci
TEL.: 02/ 766 37 71, GSM: 041 651 521

- gradbena mehanizacija
- prevoznishstvo
- izposoja kompresorjev
- tlakanje
- zidanje in betoniranje ograj in opornih zidov
- izdelava in priklopi kanalizacij

Praznovanje v Novi vasi

"... narava sama ne pomeni ničesar, ne pove ničesar neobčutljivemu duhu... Lepota je tam, kjer jo opazijo... gotovo jo boste videli... če ste jo pripravljene videti - če jo boste iskali..." je zapisal Henry David Thoreau.

V Novi vasi se krajanje zagotovo zavedajo lepote in pomembnosti narave. Zavedajo, kaj vse nam narava daje in kako se moramo do nje vesti mi, krajanje. Prav zaradi takšnega razmišljanja smo v soboto 20. junija in v nedeljo 21. junija praznovali. Rana ura, zlata ura, pravi slovenski pregovor. Tako je veljalo tudi za naše kosce, ki so se v soboto zjutraj ob prvem jutranjem svitu zbrali pred Gasilskovaškim domom Nova vas. Pred domom jih je lepo pozdravil najprej predsednik Konjeniškega društva Anton Kekec in lepo sprejel gospodar Dani Vrtačnik. Po sprejemu h kateremu seveda spada tudi šilček domačega žganja pa so se kosci tako kot včasih odpravili do stare struge reke Drave, kjer sta jih že čakala brodarja Kondrad Janžekovič in Ivan Kekec, ki sta jih prepeljala v bližnji Šturmovce. V

prijetnem hladu, pod krošnjami topolov so pričeli s košnjo. Le ta je potekala kot v starih časih. Najprej je urezal prvi, nato drugi, za njim tretji in tako vse do zadnjega. Med delom ni manjkalo veselja. Okrog devete ure pa so se koscem pridružile še gospodinje, ki so postregle z okusno kislom juho, kruhom iz krušne peči in domačimi pogačami. Le tej je sledilo še grabljanje in travo je bilo potrebno naložiti še na voz, ki ga je vlekla konjska vprega. Koscem in grabljicam pa so se v Šturmovcu pridružili še člani BCS teama - kosci z motornimi BCS kosilnicami. S takšnim načinom in prikazom dela se seveda obujajo spomini, hkrati pa gre za ohranjanje kulturno-etnografske dediščine tega okolja. Seveda vsi, ki se košnje udeležujejo vsako leto vedo, da je treba tiste, ki so tam prvič, tudi malo »potrčkat«, da si to zapomnijo in seveda še pridejo. Pohvalno je tudi to, da je bilo v Šturmovcu veliko mladih in mlajših, kar pomeni, da ni strahu, da bi tak način dela bil pozabljen. Namen samega dogodka

je tako zagotovo bil dosežen. Organizatorji košnje so bili Vaški odbor, Konjeniško društvo, Gasilsko društvo, BCS klub Nova vas in Aktiv podeželskih žena Nova vas v sodelovanju z Občino Markovci, katero je letos zastopal podžupan gospod Zvonko Črešnik. S svojim obiskom v Šturmovcu pa je letos kosce in grabljice počastilo tudi društvo Vitezi pesničarji iz Dornave, ki so se v Šturmovce pripeljali s traktorji, motornimi vozili in avtomobili oldtajmerji. Vzdušje v samem Šturmovcu je bilo zares »skoraj« neponovljivo. Po opravljeni košnji so se kosci in grabljice z barnom odpeljali še nazaj preko reke Drave in se povsili še pred Gasilskovaškim domom v Novi vasi.

Naslednji dan, v nedeljo 21. junija, pa se je praznovanje v Novi vasi nadaljevalo. Novovaščani so pripravili srečanje konjenikov, voznikov konjskih vpreg, traktoristov starodobnikov in novejših vozil ter članov BCS teama. V dopoldanskem času je farni župnik Janez Maučec daroval sv. mašo za vse kmete, traktoriste, konjenike in sploh za vse, ki so na kakršenkoli način povezani z delom na zemlji. V popoldanskem času so nadaljevali s parado vozil, ki je šla po vasi in skozi pridelni prostor. Najprej so se predsta-

vili naši najmlajši traktoristi iz vasi, ki jih je bilo zelo veliko, kar zopet pomeni, da se za prihodnost kmetovanja v Novi vasi ni bati. Sledili so jim konjeniki, vozniki s konjskimi vpregami, traktoristi, predstavniki oldtajmerjev motornih vozil, avtomobilov in prišli so tudi kolesarji iz Kukave. Sledil je kulturni program, ki ga je pričel Stoperški band, s pozdravi sta nadaljevala gospod župan Milan Gabrovec in predsednik domačega društva gospod Anton Kekec. Obred blagoslova sv. Izidorja in vse mehanizacije, ki je bila postavljena na travniku za vaškim domom, je opravil farni župnik Janez Maučec. S svojim obiskom je krajanje Nove vasi tudi letos počastil župnik Janez Furman. Povedal je, da se s ponosom vrača v Novo vas, kjer ljudje vedo, kaj pomeni biti kmet, kaj pomeni delati, imeti odnos do zemlje in drug do drugega. V prijetnem klepetu so tako obiskovalci preživeli lepo nedeljsko popoldne, kulturno obarvano in hkrati z zavedanjem, kako pomembno je, da ohranjamo stare običaje in s tem dajemo zgled mladim in mlajšim generacijam saj »Kdor pozabi ali uniči svoje korenine, ne bo mogel več rasti«, pravi keltski pregovor.

IP

Foto: IP

Izjemni uspehi KUD-a Markovski zvon

Letošnja pomlad je bila za KUD Markovski zvon precej uspešna. Marljivo delo na rednih vajah se je vsekakor obrestovalo pri vseh sekcijah društva, saj smo se odlično odrezali tako na priložnostnih nastopih kot tudi na nekoliko pomembnejših revijah in tekmovanjih.

Prvi pomladni meseci so že kar rezervirani za območne revije, na katerih se zbori predstavimo širši publiki, obenem pa dobimo tudi strokovne informacije o kvaliteti našega petja. Po uspešni generalki na občinski reviji (o kateri je več pisalo že v prejšnji številki) sta se MeCePZ sv. Marko pod vodstvom Alenke Rožanc in KZ Glasis z dirigentom Ernestom Kokotom udeležila še območne revije pevskih zborov Večerna pesem. Ta je potekala v dveh delih, oba zbora pa sta nastopila 24. aprila v Gimnaziji Ptuj. Revijo je strokovno spremljala Danica Pirečnik, ki je zbor po kvaliteti razdelila na tri ravni. V društvu smo se zelo razveselili novice, da sta bila oba naša zbora uvrščena na regionalno raven. Pevci smo tako dobili potrdilo, da je naše delo res dobro ter da trud ni zaman, obenem pa nam je prineslo dodatno motivacijo za nove projekte. V jeseni, natančneje novembra, se bosta oba zbora udeležila regijskega tekmovanja odraslih pevskih zasedb, ki bo letos potekalo na Ptuj.

Velik dosežek je uspel tudi naši video sekciji Akcija, ki se je udeležila tekmovanja iz videomontaže. V ta namen so posneli in zmontirali kratek film, ki je predstavljal pogoj za uspešno uvrstitev na državno raven tekmovanja. Tradicija na vasi, kot so poimenovali svoj film, je tako razkrila, da imamo v društvu poleg dobrih snemalcev in montažerjev še dobre scenariste in igralce. Tekmovanja, ki je potekalo v okviru Festivala inovativnih tehnologij, so se pod mentorstvom Gregorja Zmazka udeležili Katarina Tement, Matic Šešerko in Nejc Kukovec. Ti so pri sestavljanju videa morali pokazati dobro poznavanje kadriranja, kompozicije ter spretnosti uporabe primernih prehodov in efektov, kar je ključnega pomena pri sestavljanju zgodbe in izražanja s pomočjo videa. Matic Šešerko je s svojim končnim izdelkom dosegel 3. mesto in srebrno priznanje, Katarina Tement pa 2. mesto in zlato priznanje.

Še posebej pa smo v društvu ponosni na našo najmlajšo sekcijo, Komorni zbor Glasis, ki je bil ustanovljen pred dvema letoma na pobudo dirigenta in umetni-

Foto: Jože Kosajnc

Komorni zbor Glasis pred Moravsko filharmonijo v Olomoucu, kjer je potekalo tekmovanje.

škega vodje Ernesta Kokota. Pevci so se namreč po napornih vajah (zadnja dva meseca kar dvakrat na teden po tri ure) in intenzivnih pripravah udeležili priznane mednarodnega pevskega festivala v Olomoucu na Češkem, ki je potekal med 3. in 7. junijem. Tekmovanja se je udeležilo mnogo zborov iz celotne Evrope, ki so tako predstavljali precej močno konkurenco.

KZ Glasis je nastopil v zelo zahtevni kategoriji imenovani Superior, v okviru katere je bilo potrebno predstaviti obvezno skladbo, ki jo je ustvaril znani renesančni skladatelj Gesualdo di Venosa, Tu piangi, o filli mia. Ostale tri skladbe so bile Psalm 100 (Jauchzet dem Herrn) Felixa Mendelssona-Bartholdyja, Pričakovanje Jakoba Ježa in Lux Aurumque Erica Whitacerja. Stilno zelo različne skladbe so zahtevale veliko pevske kondicije in zbranosti, a je zboru s svojim petjem in interpretacijo skladb uspelo prepričati

ter navdušiti tako obiskovalce festivala, ki so njihov nastop nagradili z bučnim aplavzom, kot tudi strokovno komisijo. Ta je zboru dodelila kar 99 točk od vseh 100 možnih, s čimer so dosegli izjemen uspeh in si prislužili zlato priznanje. To pa še ni bil konec tekmovanja, saj se je pet zborov, ki so v posameznih kategorijah dosegli zlato priznanje, med temi tudi KZ Glasis, uvrstilo v finale tekmovanja. Z nekoliko skrajšanim programom so pevci nastopili še enkrat ter si pripeli končno drugo mesto. Z besedami ni možno opisati evforije in navdušenja, s katerim so jih poslušalci v dvorani sprejeli, saj kljub številnim nastopom česa takšnega še niso doživeli.

V sklopu pevskega festivala se je zbor udeležil tudi velikega Open-air koncerta na Zgornjem trgu, ki je potekal na predvečer tekmovanja. Skupaj z drugimi

prijavljenimi zbori so spremljali pevce soliste in bend, ki so izvajali najbolj znane skladbe Queenov, Beatlesov, Adele, Stinga in Pink Floyd. Trg se je napolnil s številnimi poslušalci, pevci pa so se čisto živeli in uživali v taktih zabavne glasbe, ki jih je tako navdušila, da bo ta najverjetneje tudi eden izmed njihovih naslednjih projektov.

Za nami je pestra pomlad, sedaj pa sledi nekoliko zasluženega počitka. Skupaj se bomo podali še na društveni izlet v Belo krajino, kjer bomo strnili vse dobre vtise preteklega sezone in lepe misli, morda pa se bo v sproščenem vzdušju porodila še kakšna ideja za naslednjo pevsko sezono. Letošnjo bomo zaključili s 7. Mladinskim glasbenim taborom Poj z menoj, ki bo potekal med 16. in 21. avgustom. Priprave nanj že potekajo.

Maja Kostanjevec, Gordana Černivec

Oglašujte v Listu iz Markovcev!

Doseg vašega oglasa v vsako gospodinjstvo občine Markovci.

CENIK OGLASNEGA PROSTORA	
- zadnja stran ovitka	250,00 EUR
- 1/1 notranja stran	180,00 EUR
- 2/3 notranje strani	110,00 EUR
- 1/2 notranje strani	80,00 EUR
- 1/3 notranje strani	60,00 EUR
- 1/4 notranje strani	40,00 EUR
- vizitka	20,00 EUR

Spoštovani bralci in oglaševalci,

**odslej naprej velja novost v ceniku oglaševanja v Listu iz Markovcev:
1 + 1 gratis, torej enega plačate, enega dobite ZASTONJ.**

Uredniški odbor

Vabilo društvom in posameznikom k oddaji prispevkov za naslednjo številko Lista iz Markovcev

Spoštovani, vabimo vas, da s prispevki popestrite občinski časopis in občane seznanite z aktualnim dogajanjem vašega društva ali vasi. Veseli bomo prav vsakega članka in tudi napovedi za prihajajoče dogodke, ki jih pripravljate. Morda vsega poslanega gradiva ne moremo objaviti v tekoči številki. V tem primeru bodo vsekakor objavljeni v naslednji.

Nova številka Lista iz Markovcev bo izšla predvidoma v začetku meseca septembra 2015. V kolikor bi želeli sodelovati v naslednji številki, vas vabimo, da vaše prispevke in slikovni material pošljete na elektronski naslov **markovski.list@gmail.com do 25. avgusta**. Za vsa morebitna vprašanja se lahko obrnete na člane uredniškega odbora. V pričakovanju vaših prispevkov vas lepo pozdravljamo!

Uredniški odbor: Ivan Golob, Patricija Majcen, Anton Majerič, Marija Prelog, Irena Pukšič, urednica, in Alenka Rožanc.

LIST IZ MARKOVCEV je glasilo občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja.

Uredniški odbor: Ivan Golob, Patricija Majcen, Anton Majerič, Marija Prelog in Alenka Rožanc. **Odgovorna urednica:** Irena Pukšič. **Lektoriranje:** Alenka Rožanc.

Oblikovanje: Patricija Majcen. **Tisk:** Repro studio Lesjak.

Natisnjenih 1250 brezplačnih izvodov.

Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci. Telefon: 788 88 80.

Spletni naslov: www.markovci.si.

Ekološko varčno in ugodno, to je Efficianta Levitate!

Ime Efficianta Levitate predstavlja ekipo dveh inženirjev mehatronike iz markovske občine, ki sta letos sodelovala na tekmovanju v izdelavi elektro koles. Dosegla sta prvo mesto in prejela pokal. Ideja se je porodila v glavah Alena Kosca in Kristijana Juriča iz Borovcev.

Tekmovanje je potekalo pod okriljem mariborske Fakultete za elektrotehniko, računalništvo in informatiko (FERI), ki je tekmovanje organiziralo že četrto leto zapored. Poleg ekip FERI-ja so se tekmovanja udeležili še Fakulteta za elektrotehniko Univerze v Ljubljani (UL FE), Srednja elektro-računalniška šola Maribor (SERŠ), Šolski center Škofja Loka (ŠCŠL) in Višja strokovna šola Ptuj (VŠŠ Ptuj). Tekmovalo je 7 ekip, ki so se razdelile v dve kategoriji. Prva kategorija A je predstavljala cestno kategorijo in je imela 3 omejitve: maksimalna nazivna moč motorja 250 W, maksimalna hitrost kolesa 25 km/h in omejeno porabo finančnih sredstev

na 500 €. Druga kategorija B ni imela dejanskih omejitev. Tekmovalo se je v treh disciplinah, in sicer: premaganje razdalje v dveh urah, vožnja v klanec in spretnostna vožnja. Poleg doseženih rezultatov so se h končnemu znesku točk prištele tudi točke za višino porabljenih finančnih sredstev in inovativno rešitev.

Naša ekipa se je odločila za kategorija A in izdelala kolo z najnižjimi stroški (210 €) ter izmed vseh na tekmovanju premagala najdaljšo razdaljo 43 km samo na električni pogon. Velja še omeniti, da lahko uporabnik kolesa že ob lahkotnem poganjanju pedal doseže bistveno večjo razdaljo (115 km). Za čim bolj optimalno uporabniško izkušnjo se nam je zdelo izredno pomembno, da v kolo integriramo informacijski sistem. Sistem nam izpisuje hitrost vozila, napetost akumulatorskih celic, porabo trenutnega toka ter prevoženo razdaljo. Uporabnik ima možnost na sistem vplivati tudi s

Mlada inovatorja in zmagovalca Alen in Kristijan

»Sodelovanje na tekmovanju nam je dalo odlične napotke za izboljšave, s katerimi bi radi naslednje leto izdelali še bolj dovršeno vozilo,« pravita zmagovalca.

pomočjo štirih tipk, ki so vgrajene na spodnjem delu sistema. Vsaka izmed tipk se uporablja za prilagajanje izpisa podatkov. Ker pa lahko vsak tehniški sistem zastari, smo v kolo dodali še priključek, ki se uporablja za posodobitev celotnega sistema. S posodabljanjem dosegamo vedno bolj optimalno izkušnjo, hitrejšo odzivnost in boljši pregled nad podatki. Proces nalaganja traja 15 sekund. Sistem bo v prihodnosti možno tudi nadgraditi z Bluetooth modulom (brežžična povezava), ki bo uporabniku omogočal, da se na sistem poveže preko pametnega telefona in sname shranjene podatke za izris zgodovine vožnje. Na osnovi teh podatkov lahko uporabnik beleži prevožene kilometre in trenutno polnost akumulatorjev ter jih po potrebi napolni.

Z letošnjimi rezultati smo bili zelo zadovoljni in hkrati spoznali naše slabosti. Sodelovanje na tekmovanju nam je dalo odlične napotke za izboljšave, s katerimi bi radi naslednje leto izdelali še bolj dovršeno vozilo. Narejen imamo že osnutek nadgradenj, ki bi ga želeli realizirati. Po obdelavi vseh rešitev smo ugotovili, da bo od obstoječega kolesa možno porabiti 48,7 % obstoječega in z nadgradnjo komponent doseči bistveno večjo razdaljo, predvsem pa navor, ki bi omogočal lahkoten vzpon v klanec.

Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila sponzorjem:

- Helena Jurič s.p., popravilo elektronskih naprav in bele tehnike,
- Servis koles in trgovina Maribor, Kolesarski potepuh, Lorbi d.o.o.,
- mentorjema Marjanu Bezjaku in Ljubu Juriču ter drugim.

Želela bi prositi tudi ostala podjetja in posameznike, ki vidijo prihodnost v tej panogi, da naju kontaktirajo in prispevajo svoje tehnično znanje, izkušnje ali finančno pomoč, s katerimi bi krepko pripomogli k realizaciji tega projekta in s tem naredili korak dlje k uporabi nizkocenovnih in okolju prijaznih vozil.

Kristijan Jurič, abs. meh.

Ponujamo široko paleto medicinskih pripomočkov na naročilnico.

Ali se zavedamo, kaj vse je prisotno v hrani, ki jo uživamo?

V marcu je OORK v sodelovanju z Naravoslovnim izobraževalnim društvom (NID), katerega predsednica je naša občanka, farmacevtka Vesna Forštnerič Lesjak, organiziralo zanimivo predavanje z naslovom Kaj je zdrava in celostna prehrana v očeh biološko-dinamične metode.

V goste smo povabili Meto Vrhunc, predsednico društva Ajda Vrzdenc. Bila je pobudnica in začetnica biodinamike v Sloveniji in je leta 1991 ustanovila prvo biodinamično društvo Ajda Vrzdenc. Čedalje več ljudi se ukvarja z vrtnarjenjem in se ozira na kozmične sile narave. Meta Vrhunc je po osnovni izobrazbi ekonomistka ter prevajalka, njeno društvo je izdajatelj tudi pri nas zelo priljubljenega Setvenega priročnika po Mariji Thun, prevaja in izdaja pa tudi drugo literaturo s področja biološko-dinamičnega gospodarjenja. Predava in izvaja izobraževanja in delavnice iz zapuščine dr. Rudolfa Steinera, ustanovitelja antropozofije.

Meta Vrhunc nam je v prvem delu predstavila njeno srečanje z antropozofijo, ko je še živela in delala v Nemčiji. Dr. Rudolf Steiner je utemeljil antropozofsko medicino, evritmijo in waldorfsko pedagogiko. Leta 1924 je organiziral poljedelske tečaje na prošnjo nemških veleposestnikov, ki so se spopadali z zmanjševanjem pridelka in naraščanjem bolezni na ra-

stlinah. Zemlja je pešala s svojim zdravjem. Steiner je menil, da lahko le zdrava zemlja daje zdrave rastline. Zemlji, ki ji usihajo življenjske moči, pomagamo s krepitvijo upoštevanja ne le zemeljskih vplivov, temveč tudi kozmičnih interakcij in ritmov. Da bi rastline spet razvile sposobnost sprejemanja kozmičnih energij in postale vitalne, je kmetom priporočil uporabo posebnih pripravkov in ravnanje po kozmičnih ritmih od setve do spravila pridelkov. Steinerjeve modrosti biodinamike je povzela Maria Thun, ki je z natančnim opazovanjem in zapisovanjem prišla do številnih ugotovitev in jih tudi znanstveno utemeljila.

Osnova biodinamike so ekološko in biodinamično pridelana semena in sadike, kompost za gnojenje, kolobarjenje, pripravki za zaščito rastlin iz zdravilnih rastlin: kamilica, kopriva, regrat, rman, minerali. Dokazano je, da določeni planeti posredujejo svojo energijo preko točno določenih rastlin na Zemlji. Tako v obliki toplote deluje planet Merkur na kamilico, Saturn na baldrijan, v obliki svetlobe Venera na rman, Jupiter na regrat, v obliki vode Mars na hrast. Ozvezdja preko Lune vplivajo na določene dele rastline: oven, lev in strelec s toploto delujejo na plod, bik, devica in kozorog preko elementa zemlje vplivajo na korenino, dvojček, tehtnica in vodnar s svetlobo

Foto: arhiv

Meta Vrhunc, predsednica biodinamičnega društva Ajda Vrzdenc

OORK MARKOVCI se iskreno zahvaljuje podjetju Teleing d. o. o. za nesebičen prispevek v vrednosti 500 € ob otvoritvi njihovega storitveno-logističnega centra v industrijski coni. Znesek bomo namenili otrokom za bivanje v šoli v naravi.

Iskrena hvala vsem v imenu tistih, ki jim bomo pomagali.

OORK Markovci

delujejo na cvet, rak, škorpion in ribi pa preko elementa vode na list.

»Ali se zavedamo, kaj vse je prisotno v hrani, ki jo uživamo?« je prisotne vprašala Meta Vrhunc. Z ozaveščanjem zdravju škodljivih ostankov in vitalne energije,

katere nosilci so substance, bomo lažje razumeli, katera hrana je vir vitalne energije in ali se človek prehranjuje celostno in mu prinaša zdravje. Fizično moč dobimo od hrane, ki jo jemo. Bolj živa je naša hrana, bolj stimulira lastno aktivnost. Biodinamični kmetovalci in vrtnarji iščejo kvaliteto in hrano pridelujejo v tesni povezavi z zdravo, življenja polno zemljo.

Biološko-dinamična metoda je najstarejša in do danes v svetu najodličnejša metoda pridelovanja resnično zdrave hrane. Pri visokih pridelkih zagotavlja trajno plodnost tal, ekološko ravnatežje, ohranja zdravje rastlin, živali in človeka. Delo v skladu s kozmičnimi ritmi, izdelovanje in uporaba biološko-dinamičnih pripravkov so posebnosti metode na eni strani, na drugi pa tudi razlog, da je moderna stroka, ki nemerljivega ne more sprejeti, do biodinamike še vedno zadržana.

Meta Vrhunc nas je s svojimi bogatimi izkušnjami navdušila.

Marija Prelog

Občinska organizacija RK Markovci in župnijska Karitas

OORK IN ŽUPNIJSKA KARITAS IMATA NA ZALOGI OBLAČILA RAZLIČNIH VELIKOSTI IN PREHRANSKE IZDELKE: TESTENINE, RIŽ, MOKO IN NEKAJ OLJA, OBLJUBLJENO JE, DA MLEKO PRIDE V SEPTEMBRU. ČE KOMU LAHKO OLAJŠAMO DRUŽINSKI PRORAČUN, BREZ SRAMU POIŠČITE VAŠEGA POVERJENIKA V VASI IN VAM BOMO POMAGALI.

OORK IN ŽUPNIJSKA KARITAS

- izolacijske fasade
- barvanje fasad
- zaključni ometi
- vsa notranja slikopleskarska dela
- dela po sistemu knauf
- zaključna gradbena dela

SLIKOPLESKARSTVO DEMIT FASADE

Jože VOGLAR s.p.

GSM: 041 226 204

Zabovci 98

2281 Markovci

Tel.: 02/766 90 91

4. junij – dan slovenskih krvodajalcev 14. junij – svetovni dan krvodajalcev

4. junija tradicionalno praznujemo Dan slovenskih krvodajalcev, saj so prav na ta dan leta 1945 v Sloveniji odvzeli in shranili prve enote krvi, ki so že vsebovale konzervanse in so jih tako lahko tudi shranjevali. Ta pomemben mejnik na področju transfuzijske službe oz. krvodajalstva praznujemo kot dan krvodajalstva v Sloveniji.

Kri je najdragocenejše zdravilo, ki nima cene in ki pomeni življenje. Številni jo dnevno brezplačno darujejo, da bi s tem povrnili zdravje in rešili življenje anonimnim posameznikom.

Vsako sekundo po vsem svetu ljudje vseh starosti in različnih življenjskih slogov potrebujejo za ozdravitev ali ohranitev ogroženega življenja transfuzijo krvi. Potreba po krvi je splošna, dostop do nje pa žal ni enak za vse, ki jo potrebujejo. Pomanjkanje krvi je še vedno posebej pereč v državah v razvoju, kjer živi večina svetovne populacije. Letošnji svetovni dan je bil pod sloganom »Hvala, da si mi rešil/a življenje«.

Na žalost je dostop do varne in zadostne količine krvi ter krvnih pripravkov, kakor tudi racionalna in varna izvedba transfuzije še vedno največji izziv v mnogih državah po svetu. Zelo pomembni so redni krvodajalci, saj zagotavljajo najbolj varno kri in omogočajo zadostno zalogo krvi in krvnih pripravkov določenih krvnih skupin.

Biti krvodajalec pomeni ne samo, da je humano dejanje, ampak je tudi prioriteta posameznikov, da so dovolj zdravi in sposobni prebroditi »strah pred

Foto: arhiv

Udeleženci srečanja krvodajalcev Slovenije v Veržeju

debelo iglo«, da smejo kri darovati ljudem, ki jo potrebujejo v določenih trenutkih. Krvodajalci zato resnično smemo biti ponosni na svoja dejanja. Vabimo pa tudi mlade, da se nam pridružijo v rednih krvodajalskih akcijah. V soboto, 13. junija, je bilo letošnje srečanje krvodajalcev v Veržeju in je potekalo pod častnim pokrovitelj-

stvom predsednika DZ Milana Brgleza, ki je kot slavnostni govornik izpostavil moč simbolnega sporočila, ki ga ima njihovo vsakokratno plemenito dejanje. Povedal je, da ta skrajno nesebična in humanitarna dejanja prinašajo upanje državi. Tradicija krvodajalstva v Sloveniji po njegovem namreč pomeni dodatno kvaliteto in doprinos

k naši družbi in je lahko smerokaz razvoja naše družba, da bi živeli boljše. Tudi krvodajalci iz naše občine smo se udeležili srečanja v Veržeju, nato pa smo v torek 17. junija, ko je naša OORK organizirala krvodajalsko akcijo, tudi darovali kri.

Marija Prelog

Ekipe prve pomoči civilne zaščite občine Markovci na regijskem tekmovanju

V soboto, 16. maja, je bilo v občini Podlehnik 20. regijsko preverjanje usposobljenosti ekip prve pomoči civilne zaščite in Rdečega križa. Preverjanja se je udeležilo 8 ekip: MO Ptuj I in MO Ptuj II, OORK Ormož, CZ občine Cirkulane, CZ občine Kidričevo, OORK Majšperk, CZ

občine Markovci in izven konkurence ekipa prve pomoči Krka iz Novega mesta. Našo ekipo so sestavljali vodja ekipe Andrejka Mislovič in člani Lidija Meško, Hedvika Rojko, Mira Porič, David Mislovič, Darko Štrafela in Marija Prelog. Pripravljenost in usposobljenost ekip se

je preverjalo na štirih delovnih mestih: na 1. DM se je sprožil zemeljski plaz, na 2. DM je bila družinska nesreča, na 3. je bilo neurje in je ljudi zadela strela in 4. DM, kjer je prišlo do pepira in streljanja med narkomani. Ekipe smo morale pokazati veliko znanja, usposobljenosti

in iznajdljivosti pri oskrbi poškodovancev. Tudi delo je bilo zelo stresno, saj je oskrba ponesrečencev omejena na določen čas. Največjo odgovornost nosi vodja ekipe. Glavni poudarek letošnjega usposabljanja je bilo oživljanje ponesrečencev z defibrilatorjem (AED), saj je na večini vseh delovnih mestih bilo potrebno oživljanje pri sumu zastoja srca. Ravno tako pa je zelo pomembno nasploh, če v realnosti naletimo na kakršnokoli nesrečo, da znamo pravilno reagirati in pravilno pomagati. Člani ekipe se želimo zahvaliti poveljniku CZ naše občine, Ivanu Golobu, da nas je spodbujal in bodril na vajah, saj smo člani sami prostovoljci, ki nas vodi zavest, da pomagamo sočloveku, ko potrebuje pomoč.

Štab CZ in OORK si je že nekaj let prizadeval za nabavo defibrilatorja (AED) v naši občini.

Končno smo ga pred kratkim tudi pridobili in je nameščen v športni dvorani osnovne šole. Poskrbeli bomo, da bomo oživljanje z defibrilatorjem predstavili našim občanom.

Štab CZ ravno tako skrbi za enoto tehničnega reševanja, za njihovo sprotno izobraževanje in usposabljanje. Skupaj z gasilci skrbijo za opremo in v slučaju, da pride do nesreče, skupaj pomagajo.

Marija Prelog

Foto: arhiv

Ekipe prve pomoči CZ občine Markovci: vodja Andrejka Mislovič, člani: Marija Prelog, David Mislovič, Hedvika Rojko, Mira Porič, Lidija Meško, Darko Štrafela in poveljnik CZ Ivan Golob

29. Korantov pokal 2015

Foto: Gorazd Mlinarič

Na letošnjem 29. Korantovem pokalu so slavili domačini.

Športno društvo Bukovci je tudi letos uspešno izvedlo že 29. tradicionalni turnir v velikem nogometu »Korantov pokal

2015«. Tokrat smo na turnir povabili ekipe NK Podvinci, NK Cirkulane in zmagovalca lanskega Korantovega pokala NK

Stojnci. Zraven tega smo poskrbeli, da se nam predstavili tudi domači veterani, ki so odigrali revialno tekmo s sosedi iz

Markovcev.

Žreb je določil, da sta se na sobotnih tekmah v članski kategoriji najprej pomerili ekipi NK Podvinci in NK Cirkulane, nato pa še domačin NK Bukovci in NK Stojnci. Za popestritev ob zaključku dneva so veterani iz Bukovcev in Markovcev odigrali nočno tekmo pod reflektorji.

V nedeljo smo v popoldanskih urah nadaljevali s turnirjem v članskih kategorijah. Najprej je bila odigrana tekma za tretje mesto med sobotnima poražencema Cirkulanami in Stojnci. Za konec je sledil veliki finale 29. Korantovega pokala med Bukovci in Podvinci, ki so ga prepričljivo osvojili domačini turnirja. Tako veliki prehodni pokal letos ostaja doma, kar je lepa popotnica za okrogli 30. Korantov pokal v letu 2016.

REZULTATI:

NK PODVINCI – NK CIRKULANE 3:0
NK BUKOVCI – NK STOJNCI 5:2
tekma za 3.mesto: NK CIRKULANE – NK STOJNCI 0:1
finale: NK BUKOVCI – NK PODVINCI 4:2

Gorazd Mlinarič

V Zabovcih smo igrali odbojko

Foto: BP

Prvo soboto v maju smo člani Športno ribiškega društva Zabovci v okviru praznika občine Markovci organizirali tekmovanje v odbojki na mivki. Iz devetih vasi naše občine se tekmovanja ni udeležila niti ena ekipa, zato smo tekmovanje speljali v okviru naše vasi. Hitro smo se sestavili, saj so za ekipo potrebni le trije člani. Igralci smo se zelo zabavali, gledalci in navijači prav tako, vsi skupaj pa smo se okrepčali in poveselili ob dobri hrani in pijači. Upam, da prihodnje leto predstavniki vasi naše občine najdete tri igralce, ki rekreativno igrajo odbojko in bodo lahko zastopali svoje vasi, vsi skupaj pa bomo z udeleževanjem prireditev poskrbeli za druženje in spoznavanje občanov naše občine. Poskrbimo torej, da prelepi športni objekti v vseh naših vaseh ne bodo samevali in da bodo služili svojemu namenu.

BP

V Bukovcih potekalo veliko gasilsko tekmovanje

Člani in članice PGD Bukovci smo tudi letos organizirali že 32. gasilsko tekmovanje »Za pokal vasi Bukovci«. Vzporedno nam je bila zaupana tudi organizacija tekmovanja OGZ Ptuj, ki se izvaja vsako leto in predstavlja izločilno tekmovanje za višji nivo tekmovanj (regijsko in kasneje državno gasilsko tekmovanje). Tekmovanje »Za pokal vasi Bukovci« je tradicionalno društveno tekmovanje, ki ga izvajamo vsako leto v sredini junija. Udeležba na letošnjem tekmovanju je bila rekordna, česar smo bili zelo veseli. Kar 70 tekmovalnih desetin se je udeležilo tekmovanja: 64 ekip je bilo iz domače zveze, dodatnih 6 ekip pa iz drugih zvez, ki so tekmovali le »Za pokal vasi Bukovci«. Obiskala nas je tudi moška desetina iz pobratenega društva DVD Lovrečan-Dubrava iz sosednje Hrvaške. Tekmovanja se je udeležilo lepo število staršev in vaščanov, ki so prišli navijati in tako nas je bilo to nedeljo dopoldan na prireditvenem prostoru zbranih krepko preko tisoč.

Priprava takšnega tekmovanja je precejšen organizacijski in logistični zalogaj, vendar se ga z dobro ekipo da izpeljati. Na dan tekmovanja je bilo aktivnih okrog 60 članov domačega društva. Za-

hvalil bi se vodstvu OGZ Ptuj za dobro sodelovanje, predvsem pa vsem domačim članicam in članom za njihove prostovoljne delovne ure. Tekmovanje je v dobrem vzdušju potekalo na prostoru Športnega parka Bukovci, za kar se jim toplo zahvaljujemo.

Po končanem tekmovalnem delu je ob 13.30 uri sledila razglasitev rezultatov tekmovanja »Za pokal vasi Bukovci«, nato pa še tekmovanja OGZ Ptuj. Vsi rezultati so objavljeni na spletni strani OGZ Ptuj.

Dobre rezultate je doseglo tudi vseh 5

tekmovalnih ekip PGD Bukovci, za kar jim in njihovim mentorjem čestitam. Vsem prisotnim ekipam se v imenu PGD Bukovci zahvaljujem za udeležbo. Veliko tekmovalnih uspehov tudi v naprej. Z gasilskim pozdravom NA POMOČ!

Peter Majcen, predsednik PGD Bukovci

Foto: PM

Bukovske tekmovalne enote z mentorji in predsednikom

Aktivni markovski gasilci

Zadnjo soboto v maju smo člani PGD Markovci rezervirali za strokovno ekskurzijo na Primorsko. Na pot smo se odpravili zgodaj zjutraj, da smo pravočasno prispeli k poklicnim tovarišem v GB Sežana. Javni zavod za gasilno in reševalno službo Sežana je poklicna gasilska enota, ki opravlja preventivna in operativna dela v zvezi z varstvom pred požari ter zaščito in reševanjem ob naravnih in drugih nesrečah na območjih občin Divača, Hrpelje-Kozina, Komen in Sežana. Poklicno gasilsko enoto zavoda sestavlja 27 poklicnih gasilcev, ki so usposobljeni za gašenje vseh vrst požarov in za druge tehnične intervencije. Zaradi specifičnih klimatskih razmer (suša in burja) in strukture gozda (črni bor) predstavljajo požari v naravnem okolju poglavitno število gasilskih intervencij zavoda. Po uvodni predstavitvi so nam sežanski gasilci razkazali tudi njihov voznik in opremo, ki jo premorejo. Pot smo iz Sežane nadaljevali na obalo, v Piran, kjer smo si odpočili in se sprehodili po našem najlepšem obmorskem mestecu. Najpogumnejši so tudi letos prvič zaplavali v morju. Iz Pirana smo našo ekskurzijo nadaljevali v Sečoveljske soline in si z zanimanjem ogledali in prisluhnili, kako še danes pridobivajo slovensko sol. Ob skoraj dvournem ogledu krajinskega parka so naša grla postala suha, zato smo se kasneje ustavili v vinski kleti Bordon, kjer pridelujejo izvrstna in za slovensko Istro značilna vina. Nekaj izmed njih smo tudi poizkusili. Ker pa ob dobri kapljici prija tudi dobra hrana, smo pot nadaljevali do osmice, kjer smo v prijetnem poletnem večeru dan zaključili z značilno istrsko večerjo in se polnih lepih vtisov ter prijetno utrujeni odpravili proti domu.

Tekmovanje za pokal vasi Markovci

V nedeljo, 21. junija, smo člani PGD Markovci organizirali svoje že tradicionalno gasilsko tekmovanje. Letos je bilo izvedeno z manjšimi spremembami, ker menimo, da je vsake toliko časa dobro vnesti v ustaljene navade nov veter. Spremenili smo ime tekmovanja, ki se po novem imenuje Tekmovanje za pokal vasi Markovci. Prav tako smo medalje, po katerih so si predvsem mlajši člani zapomnili udeležbo v Markovcih, zamenjali s pokali. Ekipe so tekmovali v kategorijah pionirji/pionirke, mladinci/mladinke in člani/članice. Med najmlajšimi so prvo mesto dosegli pionirji iz PGD Spuhlja, zmagovalke v svoji disciplini pa so bile pionirke iz PGD Bukovci. Prav tako so Bukovčani dosegli prvo mesto med mladinci, pa tudi članice so s prvim mestom dokazale, da se na gasilskih tekmovanjih velja potruditi. V kategoriji mladinke so prvo mesto dosegle punce iz PGD Grajena, pri članih pa so prvo mesto osvojili fantje iz PGD Cvetkovci. Na tekmovanju smo podelili tudi jubilejne plakete za udeležbo na tekmovanju v Markovcih. Petkrat so se tekmovanja udeležili PGD Cvetkovci, desetkrat PGD Prvenci-Strelci in petindvajsetkrat PGD Bukovci. Z udeležbo ekip smo bili zadovoljni, saj se zavedamo, da je v današnjih časih nekaterim društvom problem zagotoviti tekmovalne ekipe, saj nenazadnje le-te predstavljajo tudi strošek. Sicer pa člani PGD Markovci nismo aktivni samo ob naših prireditvah. Vseskozi dajemo poudarek izobraževanju in kolikor je le mogoče izobražujemo naše člane – tako starejše kot mlajše, saj se zavedamo, da

Foto: arhiv

V prijetni senci istrskih gozdov

vzgamajo nov rod, ki bo čez nekaj časa prevzel delo v gasilski organizaciji in se po svojih močeh trudil, da gasilstvo še naprej med širšo javnostjo ostane spoštovano.

M. M.

Foto: arhiv društva

Članska ekipa PGD Markovci

Foto: arhiv društva

Pionirji z mentorjema

OKOLJU PRIJAZNE CENE

GEODETSKE STORITVE

GEO MERA

Anita Požegar s.p.
InfoTel.: 041 588 358
PE: Trg osvoboditve 10, LENART
anita@geomera.si

Dolič 38, 2253 Destrnik, www.geomera.si

Občina Markovci bogatejša za nov zbirni center

Skrb za čisto, zdravo in življenju prijazno okolje je pomembna naloga slehernega posameznika in skupnosti, ki s svojimi dejanji povzroča nastajanje odpadkov. Tega se dobro zaveda kar osem občin Spodnjega Podravja, ki so v letošnjem letu izgradile povsem nove in sodobne zbirne centre. Med slednjimi je tudi vaša občina, ki je v mesecu maju odprla vrata novega zbirnega centra.

Zbirni center občankam in občanom zagotavlja še višji nivo ravnanja z odpadki in hkrati preprečitev nastajanja dodatnih črnih odlagališč. Lahko ste ponosni in veseli, da se je zanj odločila tudi vaša občina, saj so prav zbirni centri, katerih naloga je skrb za urejeno okolico in višji standard na področju ravnanja z odpadki v posameznem kraju, ključni pri preprečevanju problematike divjih odlagališč. Zbirni centri so ustrezno urejeni in skrbno vzdrževani, kar omogoča hiter prevzem odpadka in pravilno pot nadaljnjega procesa obdelave.

Vse občane, ki bodo odpadke dostavljali v zbirni center, naprošamo, da se ob vstopu osebju identificirajo z osebnim dokumentom ali prejetim računom podjetja Čisto mesto Ptuj d.o.o. Vabimo vas, da svoje odpadke v skladu z odpiralnim

časom, navedenim spodaj, skrbno in redno dostavljate v zbirni center ter skupaj z nami poskrbite za čisto in urejeno okolje. Vzoren način ločevanja odpadkov bo vzgled tudi mladim, ki bodo kot bodoča generacija skrbeli za življenja vredno okolje.

Kaj vse se lahko odda v zbirnih centrih?

Gospodinjstva lahko v zbirnem centru brezplačno oddajo naslednje vrste odpadkov: plastika in plastična embalaža, kovine in kovinska embalaža, papir in

papirna embalaža, steklena embalaža, odpadna jedilna olja in maščobe, zdravila, pesticidi, baterije in akumulatorji, embalaža onesnažena z nevarnimi snovmi, električna in elektronska oprema (TV aparati, računalniki, radio ...), izrabljene avtomobilske gume (do 50 kg/leto/gospodinjstvo), kosovni odpadki (stara pohištvo, vzmetnice za postelje ...), mali gospodinjstvi aparati (sesalniki, mlinčki, sušilci las, likalniki ...), bela tehnika (hladilniki, štedilniki, pralni in pomivalni stroji, mikrovalovne pečice ...), zavržena oblačila, les.

Odpiralni čas zbirnega centra Markovci, ki se nahaja v industrijski coni »Novi Jork«, je sledeč:

- v ponedeljek od 9. do 12. ure in v sredo od 10. do 17. ure.

Izjema: vsak četrti koledarski teden v mesecu je zbirni center odprt:

- v sredo od 10. do 17. ure in v soboto od 8. do 11. ure.

Hvala, ker skupaj z nami skrbite za življenja vredno okolje!

Vaš zbiralec odpadkov Čisto mesto Ptuj, d.o.o.

Nov zbirni center v obrtni coni Novi Jork

Foto: PM

Način obračuna storitve obvezne gospodarske javne službe ravnanja z odpadki

Ravnanje s komunalnimi odpadki - mesečni zneski na položnicah April 2014 - Marec 2015

Velikost posode	apr.14	maj.14	jun.14	jul.14	avg.14	sep.14
80l	6,13	6,26	6,93	7,17	7,02	6,95
120l	9,19	9,40	10,39	10,75	10,51	10,41
240l	18,39	18,80	20,77	21,48	21,03	20,84
Velikost posode	okt.14	nov.14	dec.14	jan.15	feb.15	mar.15
80l	7,06	6,45	6,35	5,22	4,62	6,66
120l	10,58	9,65	9,53	7,84	6,93	9,98
240l	21,14	19,29	19,05	15,69	13,85	19,92
Velikost posode	Povprečna cena April 14 - Marec 15					
80l	6,40					
120l	9,60					
240l	19,19					

Odvoz bioloških odpadkov - mesečni zneski na položnicah April 2014 - Marec 2015

Velikost posode	apr.14	maj.14	jun.14	jul.14	avg.14	sep.14
120l	3,58	3,58	3,40	4,27	4,49	4,08
240l	7,16	7,16	6,79	8,55	8,97	8,15
Velikost posode	okt.14	nov.14	dec.14	jan.15	feb.15	mar.15
120l	3,67	2,70	1,76	1,47	1,44	2,51
240l	7,34	5,40	3,53	2,94	2,86	5,01
Velikost posode	Povprečna cena April 14 - Marec 15					
120l	3,08					
240l	6,15					

* vse ceneso v EUR z DDV

Čisto mesto Ptuj d.o.o.

Obvestilo uporabnikom storitev ravnanja z odpadki pri podjetju Čisto mesto Ptuj

V skladu z Uredbo o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (v nadaljevanju »Uredba«)(UL RS št.: 87/2012) je izvajalec obvezne gospodarske javne službe na območju vaše občine, podjetje Čisto mesto Ptuj, pripravilo Elaborat o oblikovanju cen, kot ga predvideva Uredba. Občina pa je v skladu s predpisanimi roki s 1. aprilom 2014 potrdila Elaborat o oblikovanju cen.

Izvajalci gospodarskih javnih služb smo bili zavezani, da najkasneje s 1. aprilom 2014 pričnemo storitve obračunavati, kot to predvideva Uredba. Pred 1. aprilom 2014 je bil način obračuna storitev ravnanja z odpadki odvisen od števila oseb v gospodinjstvu - t.i. »tarifni sistem«. Uredba je nato zahtevala, da se obračun storitev oblikuje na kg opravljene storitve za javno službo ravnanja s komunalnimi odpadki ter se uporabnikom zaračuna glede na prostornino zabojnika in pogostost odvoza.

V sled navedenega je tudi podjetje Čisto mesto Ptuj s 1. aprilom 2014 pričelo storitve obračunavati na zgoraj predpisan način. To za uporabnika po-

meni, da je mesečni znesek na položnici odvisen od zbranih količin odpadkov na območju vseh občin Spodnjega Podravja in hkrati temelji na seštevku obračunskih volumnov celotnega območja. Kot izvajalec gospodarske javne službe ravnanja z odpadki namreč predračun storitev glede na zbrane količine pripravljamo sproti - mesečno, kar seveda pomeni, da si mesečni zneski na položnicah niso enaki, medtem ko v Elaboratu potrjena cena EUR/kg ostaja nespremenjena.

V skladu s potrjeno ceno EUR/kg in na podlagi zbranih količin odpadkov ter seštevka obračunskih volumnov se mesečno opravi preračun storitev iz enote EUR/kg v enoto EUR/liter ter pomnoži z obračunskim volumnom vsakega posameznega gospodinjstva. Mesečno preračunane cene objavimo na naši spletni strani <http://www.cisto-mesto.si/ceniki-in-elaborati>.

Predvsem je pomembno, da uporabniki razumete način obračuna, ki prinaša mesečna nihanja, kar pa nikakor ne pomeni, da kot izvajalec sami spreminjamo cene.

V lažje razumevanje spodaj objavljamo tabelo nihanja cen Ravnanja s komunalnimi odpadki v obdobju med 1. aprilom 2014 in 1. aprilom 2015.

Hvala, ker skupaj z nami skrbite za življenja vredno okolje!

Čisto mesto Ptuj, d.o.o.

Ignac Habjanič, novi član OORK Markovci

V letošnjem letu se je OORK pridružil Ignac Habjanič, stanujoč na Ptuju. Seveda smo se v upravnem odboru zelo razveselili novega člana, ki je izredno aktiven prostovoljec pri zbiranju plastičnih zamaškov.

Gospod Ignac, prosim, da se nam predstavite.

Ignac Habjanič: »Ja, seveda, sicer nimam kaj posebnega povedati. Kot strojni delovodja sem bil zaposlen v Agisu in se leta 2010 upokojil. Takrat še se nisem ukvarjal z zbiranjem zamaškov, moj hobi je bil ribolov in še druge zadeve.«

Kdaj pa ste začeli zbirati plastične zamaške?

Ignac Habjanič: »Zamaške sem začel zbirati leta 2011 na pobudo male Anje Lederer, ki je zbirala zamaške za vrtec in ni bila nikoli zadovoljna s količino. Obljubil sem ji, da ji bom pomagal in tako se je začelo. Najprej sva na kesone, ki so namenjeni odpadni embalaži, namestila plastične kante z napisom plastični zamaški. Ljudje so se počasi začeli osveščati in že odšli zamašek in ga odvrgli v kanto. Na začetku je bila zbrana količina dokaj skromna.«

Kako pa ste nadaljevali?

Ignac Habjanič: »Nato sem obiskal vse ptujske in okoliške gostinske lokale, se predstavil, kdo sem, kaj pravzaprav želim in da to delam prostovoljno in humanitarno. Večinoma sem naletel na zelo dober in pozitiven odgovor. Potem sem začel obiskovati in se predstavljati tudi osnovnim šolam in vrtcem. Tako zdaj zbirajo zamaške v večini osnovnih šol in vrtcih Spodnjega Podravja, od Starš do Središča ob Dravi.«

Na vašo priporočilo se zbirajo zamaški tudi po različnih društvih in ustanovah, je tako?

Ignac Habjanič: »Res je, na mojo pobudo marsikatero društvo, ustanove in posamezniki organizirano zbirajo zamaške, me pokličejo in jaz jih odpeljem. Zamaške so pripeljali tudi že vojaki iz mirovne misije na Kosovu, ga. Andreja Razlag jih je pripeljala celo iz Nemčije, ko je prišla domov na obisk, pripeljejo mi jih tudi iz Maribora. Zbranih je bilo že čez 20.000 kilogramov.«

Kje pa deponirate to veliko količino zamaškov?

Ignac Habjanič: »Slovenske železnice so prisluhale mojim težnjam humanitarnosti. Odobrili so del prostora v njihovem skladišču, dokler ni zbrana zadostna količina, da se dogovorim s Slovensko vojsko,

da pride in zamaške naloži na tovornjake, ki se odpeljejo na Koroško, kjer se reciklirajo.

Za primerjavo lahko povem, kako se je v štirih letih stopnjevala masa zbranih zamaškov. Leta 2011 sem zbral 210 kg, leta 2012 209 kg, leta 2013 že 4237 kg, leta 2014 8780 kg, v letošnjem letu pa je vojska že odpeljala 6700 kg.«

Komu pa so večinoma namenjena tako zbrana sredstva?

Ignac Habjanič: »Izkupiček od prodanih zamaškov, ki se reciklirajo, je namenjen izključno tako ali drugače bolnim in prizadetim otrokom, ki potrebujejo dodatne zdravstvene potrebe, dodatne terapije in pripomočke, ki jih starši ne morejo plačati sami.«

Ali ste morda prejeli tudi kakšno pomoč s strani občine, morda tiste, iz katere je oseba, za katero se zbira pomoč?

Vse namreč organizirate povsem sami.

Ignac Habjanič: »Ne, žal kot fizična oseba nisem opravičen do nikakršne pomoči s strani države, ki je vse prej kot socialna, kar sicer naši politiki radi poudarjajo. Do sedaj sem vse stroške bencina in nakup plastičnih vrečk financiral sam in moja družina. Prav zato sem vesel, da ste me

povabili v vaš OORK in se bomo lahko prijavi na razpise.«

Kako pa je v naši občini z zbiranjem zamaškov?

Ignac Habjanič: »Pri vas mi dokaj uspešno pomagajo v osnovni šoli in vrtcu, v gostinskih lokalih Špic, Pri oračih in lokalih po drugih vaseh. Spomnil bi občane, kateri plastični zamaški se lahko zbirajo: od vseh vrst osvežilnih pijač, mineralne vode, sokov, mleka in mlečnih izdelkov, tekočih pralnih sredstev, deodorantov in zdravil, nikakor pa ne kovinski zamaški. Vsako gospodinjstvo ima slej ali prej kakršnekoli plastične zamaške, ki so za ljudi odpadki, vendar jih ne zavrzite! Nekomu, ki potrebuje pomoč, lahko veliko pomagajo. V srcu je potem zelo dober občutek, da smo nekomu pomagali. Pomagajmo nekomu, saj nikoli ne vemo, kdaj bomo sami potrebovali pomoč ali bo pomoč potreboval nekdo od naših najbližjih. Med dopusti in počitnicami je precej različnih prireditev, zato bi tudi te organizatorje rad spomnil naj mimogrede pri pospravljanju posebej zbirajo zamaške. Vzelo bo jim le nekaj minut več časa. S tem zelo prispevamo tudi k čistejšemu okolju in lepši prihodnosti vseh nas.«

Gospod Habjanič, slišala sem, da hodi-te dvakrat na mesec na Čisto mesto na tekoči trak, kjer skupaj z delavci odvijate zamaške iz plasten.

Ignac Habjanič: »Tudi to je res in nabere se kar precej kilogramov. Od prijateljev in znancev zbiram tudi oblačila, ki jih potem odnesem Karitasu in RK.«

Za svoje nesebično humanitarno prostovoljno delo ste prejeli tudi več priznanj.

Ignac Habjanič: »Na predlog Osnovne šole Ljudski vrt sem leta 2014 prejel posebno priznanje Mladinskega sveta Slovenije, ki je imelo razpis na temo prostovoljnih aktivnosti in ki hkrati prispeva k čistejšemu bivalnemu okolju, prejel pa sem tudi priznanje občine Ptuj.«

Gospod Habjanič, najlepše se vam zahvaljujem za vaš pogovor. Želim vam, da bi vam zdravje še naprej dobro služilo, da boste še naprej s svojim prostovoljnim in humanitarnim delom vzor mlajši in starejši populaciji.

Za vse dodatne informacije o zbiranju in morebitnem odvozu lahko občani pokličejo na telefonsko številko: 040 246 664.

Marija Prelog

»Med dopusti in počitnicami je precej različnih prireditev, zato bi tudi te organizatorje rad spomnil naj mimogrede pri pospravljanju posebej zbirajo zamaške.«

Odpadki imajo svoje mesto v zabojnikih!

Ko sva se nekaj dni nazaj v počasni koloni peljali po lokalni cesti blizu domačega kraja, sva iz dolgčasa začeli šteti, koliko pločevink, plasten, vrečk in druge nesnage leži ob cesti. Kar zmrazilo naju je ob sklepu, da so robovi cest postali odlagališča za odpadke, še bolj pa naju je jezilo dejstvo, da v današnjem času obstaja veliko nesramnih in nevestnih ljudi, ki mečejo smeti skozi okna svojih avtomobilov ali kot izle-

tniki kar odvržejo odpadke v naravo. Takšna početja so zelo nizkotna in neopravičljiva. S tovrstnimi dejanji ne jezimo le naravovarstvenikov in lastnikov zemljišč, ampak močno onesnažujemo tudi naravo.

Če je voznik ali njegov sopotnik tako hudo žejen, da mora to potešiti kar med vožnjo, potem naj bo vsaj toliko ozaveščen, da bo prazno pločevinko ali platenko vrgel med domače odpadke, nikakor pa ne sko-

zi okno svojega avtomobila!

Z več kot tristo čistilnimi akcijami na leto se ljudje na lokalni ravni sicer trudijo, da bi svojo okolico le očistili, a kljub temu ostaja ogromno nezakonitih odlagališč odpadkov. Verjetno se še vsi dobro spomnimo akcije *Očistimo Slovenijo v enem dnevu*, ki so jo ekologi izpeljali pred leti. Uspehi so bili res neverjetni, Slovenija pa je bila po dolgem času spet čista in urejena. Količino zbranih odpadkov so merili v tonah, v akciji pa je sodelovala nepregledna množica ozaveščenih Slovencev. Tovrstne akcije naj bodo torej vzgled!

Sami osebno vidiva v tem velik problem, reševanje le-tega pa v vsakem posamezniku posebej. Dajmo prevzeti odgovornost za svoje ravnanje, poskušajmo doseči tudi nekatere spremembe v okoljski

politiki in izboljšajmo zakonodajo, narava nam bo hvaležna. Res je, da so čistilne akcije ponekod zelo uspešne in da predvsem šole in vrtci v zadnjih letih veliko delajo na področju ravnanja z odpadki, vendar je še vedno vse preveč lahkomišelnosti odvrženih vrečk tam, kamor ne sodijo.

Če bi imeli pozitiven, predvsem pa odgovoren odnos do narave, potem tovrstnega problema sploh ne bi bilo treba posebej omenjati. Tako pa moramo žal pospravljati za drugimi, ki jim je prav malo mar za čisto in urejeno okolico.

Ko vas bo naslednjič zagrabil napad, da bi platenko ali pločevinko vrgli skozi odprto okno svojega avtomobila, premislite in počakajte, da napad mine. Smetnjakov in zabojnikov za smeti je povsod dovolj!

Valerija Gabrovec, Anja Rakuš, dijakinji 3. letnika Biotehniške šole Ptuj

Čas je za gnojenje z rastlinami

Facelija, lepa in koristna na vrtu, a samo v jeseni.

Inkarnatka je lepa in koristna za zeleni podor.

Lucerno posejemo, da spočijo gredice za leto ali dve.

V zadnjih letih vedno bolj spoznavamo, kako zelo smo se tudi na naših zelenjavnih vrtničkih oddaljili od narave. Človek je postal prepričan, da je vsemogočen, da naravnih sestavin za pridelavo hrane sploh ne potrebuje, saj lahko vse naredi v tovarnah. Pa nam je narava zaušnico pošteno vrnila. Zato že opažamo posledice takih dejanj. Vedno bolj se vračamo k posnemanju narave in njenih procesov. Če dobro pogledamo, vidimo, da zemlja nikoli ni povsem gola, tudi pozimi ne. Tudi vsaka rana, ki jo vanjo zaseka človek s svojimi dejanji, se hitro zaraste in ozeleni. Naši vrtovi se od avgusta naprej počasi praznijo in navada je, da so skoraj vse gredice na vrtu pozimi gole. S tem naravne sile opravijo svojo destruktivno vlogo, uničujejo idealno strukturo zemlje. Včasih je človek redno sejal deteljo in njej sorodne rastline, da je bil pozimi vsaj del njiv pokrit in zelen; oponašajmo ga tudi danes na našem vrtu.

Pomen trajnega humusa v tleh

Ena izmed pomembnih sestavin ekološkega vrta je humus v tleh. Ima številne vloge, čeprav mnogi menijo, da je samo gnojilo za rastline. Del humusa res v naravnem kemijskem procesu, ki mu rečemo mineralizacija, vedno počasi razpada, s tem pa se sproščajo hranila za rastline. Ta hranila se sproščajo počasi, da jih rastlina resnično porabi za rast in razmnoževanje. Zato se ne spirajo v podtalnico kot umetna, mineralna gnojila, ki smo jih v preteklih letih tudi na vrtovih veliko preveč uporabljali. Drugi del humusa imenujemo trajni humus. Ta v tleh opravlja vlogo rahljanja tal, saj deluje kot lepilo, da se talni delci oblikujejo tako, da ostajajo tla ves čas rahla, se ne sesedajo in zbijajo v globino. Na trajni humus se tudi vežejo molekule vode, da le-ta ostaja čim dalj v območju korenin rastlin. Humus celo opravlja sanitetno vlogo, saj ob njegovem razpadanju nastajajo tudi take spojine, ki uničujejo ali pa konkurirajo škodljivim glivicam v tleh.

V naravi se humus v tleh ves čas ustvarja, saj rastline rastejo, listje čez zimo odpada, odpadajo tudi manjše vejice, rastline odmirajo in spet rastejo in naravni tok je ves čas v teku. Z vrta odnesemo veliko rastlinske mase. Vrtnine so še prav posebej znane kot velike potrošnice humusa. Humus se v tla vrača s hlevskim gnojem, kompostom, gnojimo pa lahko tudi z rastlinami. Mnogi pa imajo danes že težave, saj je kljub vse več živinoreje v Sloveniji vse manj hlevskega gnoja. Seveda se je na spremembe v razmišljanju hitro odzvala tudi industrija in na tržišču so se pojavila številna organska gnojila. Promovirajo se kot nadomestek hlevskemu gnoju. Kar se tiče hranil in ohranjanja živega sveta v tleh, to tudi so, niso pa sposobna dvigovati ravni trajnega humusa v tleh. Vse

več se na vrtove spet vračajo rastline, ki ne služijo naši prehrani, ampak jih preprosto zakopljemo nazaj v tla. Najpogosteje jim rečemo rastline za zeleno gnojenje ali zeleni podor. Mnogi se sprašujejo, kako te rastline uporabiti in katere sploh so.

O katerih rastlinah pa sploh govorimo?

Rastline za zeleni podor imajo dve skupni lastnosti: hitro kalijo in v kratkem času naredijo veliko listne mase. Vsaka ima tudi nekaj samo svojih posebnosti. Najprej jih ločimo na prezimne in neprezimne rastline. Neprezimne sejemo vse do konca avgusta. Kljub temu, da ne prezimijo, jih čez zimo pustimo na gredici, saj njihova pomrznjena masa varuje gredico tudi pred zimskimi nepravilnostmi. Med neprezimnimi najpogosteje omenjamo belo gorjušico in oljno redkev. Obe rastlini uvrščamo v rod križnic, zato moramo paziti pri kolobarjenju, saj sta v sorodu s kapusnicami, redkvijo in redkvico, repo in podzemno kolerabo, kar pomeni, da jih moramo tako upoštevati tudi v kolobarju. S svojimi globokimi in tankimi koreninami izredno izboljšata strukturo zemlje. Primerni sta za vse vrste zemlje, najbolj pa ju priporočam za težke, zbite zemlje. Odlični sta tudi kot pionirski rastlini. Posejemo ju na zemljišča, ki jih komaj urejamo za zelenjavni vrt, sadovnjak ali cvetlične gredice, č je izvedljivo, pa celo preden posejemo novo zelenico. Kot vse križnice, kalita tudi pri nižjih temperaturah zemlje, kar pomeni, da ju lahko sejemo že zgodaj spomladi, včasih že konec marca.

Ko je višina rastlin nad 20 cm, jih že lahko zadelamo v tla. Lahko ju nekajkrat pokosimo ali zmuljčimo. Odlično se obraščata. Maso uporabimo kot zastirko okoli rastlin na vrtu ali jo kompostiramo. Bela gorjušica je primerna tudi za boj proti polžem, saj jim smrdi, zato jo kosimo in z njo zastiramo tla okoli rastlin. Sama priporočam, da rastline uničimo, zakopljemo v tla najkasneje takrat, ko so v polnem cvetu. V

tem primeru ta listna masa deluje zelo zaviralno tudi na strune in druge talne škodljivce. Če boste pustili rastline predolgo cveteti ali celo spremeniti, lahko njihovo seme dela težave kot plevel na vrtu v naslednjih letih. Seme bele gorjušice je lahko tudi začimba, saj je ta rastlina znana tudi kot senf oz. gorčica.

Tudi ajdo lahko sejemo na vrtu

Ajda ni zanimiva samo za pridelavo zrnja za kruh; uporabimo jo lahko tudi kot rastlino za zeleni podor, saj ima vse lastnosti, ki si jih želimo. Sejemo jo sicer šele v začetku aprila pa vse do sredine avgusta, vendar raste hitro in naredi veliko mase. Ajdo lahko pustimo cveteti, saj bo na vrt privabila številne koristne organizme. Žal slovenska novejša sorta Darja zelo slabo medi, zato bi bilo zelo dobro, če bi lahko tudi vrtničarji prišli do semena sorte Siva. Cvetovi so zelo primerni tudi za vaze. Ajda je tudi zdravilna rastlina, zato lahko del cvetoče rastlinske mase tudi posušimo za čaj. Zdravi drisko in težave z želodcem, odvaja vodo iz telesa, utrjuje žilne stene, da ne pokajo, zmanjšuje težave zaradi motenj v mikrocirkulaciji krvi in znižuje krvni pritisk vnetij. Pri sladkornih bolnikih zmanjšuje oz. preprečuje razvoj težav z očmi.

Na vrtu pa poleg privabljanja čebel in drugih koristnih insektov, veliko listne mase, ki se pretvori v koristen humus, razpleveli naše gredice. Koreninski izločki namreč škodijo številnim kalečim, enoletnim plevelom. Tako ostane v tleh za naslednje leto precej manj semena plevelov.

Omeniti moram še facelijo. Ta rastlina ima številne dobre lastnosti tudi kot rastlina za zeleni podor na vrtu. Predvsem je prekrasna paša za čebele. Njeni cvetovi so zelo lepi, uporabljamo jih lahko tudi za rezano cvetje. Težava je le v barvi cvetov. Modra barva žal poleg čebel zelo privablja tudi škodljivce, predvsem resarje na vrt. Facelijo zato sejemo šele v drugi polovici poletja, v avgustu. Tako bo cvetela takrat, ko resarji ne morejo

narediti več škode našim gojenim rastlinam. Izogibamo se ji tudi v bližini rastlinjakov in okrasnega cvetja, drugače pa je to čudovita rastlina, ki gredice pokrije v jeseni. Mraz jo sicer posmudi, a jo v tla zakopljemo šele spomladi.

Prezimne rastline

Čez zimo najpogosteje sejemo detelje. Te imajo številne dobre lastnosti. Ne samo, da s svojimi koreninami ravno tako zrahljajo in »prekopljejo« tla, ampak se na njih naselijo prav posebne bakterije, ki v tleh pustijo tudi nekaj dušika za naslednje rastline. Prav zato za deteljo sadimo na gredice kapusnice ali bučnice. Z deteljo skupaj lahko posejemo tudi prezimne sorte radiča, najpogosteje sta to Verona in Tržaški solatnik. Posejemo ju na redko, vendar mora biti setev najkasneje do sredine julija. Poleti kosimo gredico vred z radičem. Maso spet uporabimo tako za zelene zastirke okoli rastlin kakor za kompostiranje ali pa celo prehrano domačih živali. Spomladi porežemo drobne glavice ali rozete radiča in preostalo maso zakopljemo v tla. Tako smo naredili dvoje, gredica se je nekoliko »spočila«, obogatila s humusom, kljub temu pa smo nekaj pridelali na njej. Še pozimi ni bila gola in izpostavljena divjanju vremena. Deteljo lahko sejemo vse od sredine pomladi – aprila in do konca avgusta. Kasneje je nesmiselno, saj ne bo opravila tega, kar si od nje želimo in pričakujemo. Še ene koristne, a ne preveč uporabljene rastline lahko uporabimo tudi kot rastline za zeleni podor. To so različna žita, predvsem pa pšenica in ječmen. Njuna prednost je predvsem v tem, da ju lahko sejemo vse do konca oktobra. Mnoge gredice namreč spraznimo šele takrat. Kljub temu bosta čez zimo prekrili gredice in spomladi še naredili dovolj listne mase. Njune korenine zadržijo veliko neporabljenih hranil, tudi dušika, v zgornji plasti zemlje, tako da bodo na razpolago tudi naslednji vrtnini. Ker pa veliko mase naredijo šele spomladi, jih v kolobarju planiramo tako, da bomo za njimi na gredice sadili pozne plodovke, kot sta paradiznik, paprika ali jajčevac ali pa kasnejše kapusnice: ohrovt ali pozno zelje. Prepозno pa žit ne smemo zadelati v tla, drugače bo gredice težko pripraviti. Nekje sredina aprila je skrajni čas, ko gredice z žitom pripravimo za naslednjo vrtnino. Naštela sem le najpogostejše rastline, ki jih lahko uporabimo tudi na vrtu. Osnovno pravilo na vrtu naj bo, da zemlje nikoli ne puščamo prazne čez poletje, pa tudi pozimi naj bo vsaj gredica pokrita z zelenim pokrovom, da bodo tam našle zavetje koristne živalce. Tako bo naš vrt bolj zdrav, veliko pa bomo naredili tudi za okolje, saj se bomo izognili uporabi kemije.

Tudi na vrtovih izkoristimo moč ajde.

Recepte zbrala Mojca Metličar,
objavljeni so v zbirki receptov Bogastvo okusov podeželja.

Kuharski kotiček

»Zelo zgodaj sem ugotovila, da je pogrinjanje mize veliko več kot postavljanje vilic in nožev. S tem pripravimo okolje za hrano in pogovore, pripravimo vzdušje in auro, ki ostane še dolgo potem, ko že pozabimo, kaj smo jedli in kdo je kaj rekel.« (Peri Wolfman)

GRAHOVA JUHA

Potrebujemo 5 dl izluščenega graha (lahko je tudi zamrznjen), 1 korenček, 1 malo čebulo, 2 stroka česna, 3 vejice peteršilja, sol, poper, 4 dag masla.

Grah kuhamo v 1,5 l osoljenega kropla ali v juhi iz kocke (če imamo ohlajeno govejo juho, jo lahko uporabimo). V ponvi segrejemo 2 žlici olja, dodamo sesekljano čebulo in pražimo, da čebula postekleni, nato pa dodamo strt česen in peteršilj.

V primeru, ko dodamo juhi gobe in paradižnik, najprej dodamo paradižnik in na tanko narezane gobe in jih dušimo cca. 15 minut ter šele nato dodamo peteršilj in strt česen. Pražimo še toliko, da zadiši in stresemo v lonec z napol kuhanim grahom. Kuhamo do mehkega. Juho solimo in popramo ter pred postrežbo posujemo z sesekljanim peteršiljem.

V juho lahko dodamo gobe (30 dag) in paradižnik (3 na kocke narezane) ali 1 dl riža ali 3 na kocke narezane srednje krompirje ali »nudlčke« (recept pri mlečni juhi).

BUČE S KROMPIRJEVIM PIREJEM

Potrebujemo mlado zeleno bučo, papriko, smetano, dišave in začimbe.

Bučo olupimo in prerežemo ter odstranimo semena in ribamo kakor repo. Posolimo jo in pustimo stati pol ure. V kozici segrejemo žlico masti in pražimo na drobno narezano čebulo. Dodajmo malo česna, malo paprike in ožete buče. Vse skupaj dušimo 10 do 15 minut. Potrosimo jih z malo moke. Prilijemo malo vode ali juhe, pustimo, da malo povre in jed je gotova. Buče lahko damo na mizo kot prikuho. Če pripravimo buče kot samostojno jed, skuhamo zraven krompirjev pire.

KROMPIRJEVA RULADA S ŠUNKO

Foto: Boris Farič

Za testo potrebujemo 1 kg krompirja, 30 dag ostre moke, 8 dag masla, 2 jajci, 4 dag naribanega parmezana.

Nadev: 2 dl kisle smetane, 10–15 dag šunke, peteršilj.

Cel krompir skuhamo in ga olupimo. Še vročega pretlačimo, dodamo maslo, jajca, moko in parmezan ter zamesimo v gladko testo. Razvaljamo v pravokotnik in premažemo s kislom smetano ter potresemo z mleto šunko (v multipraktiku) in z nasekljanim peteršiljem in zavijemo v rulado. Aluminijasto folijo premažemo z oljem in vanjo zavijemo rulado. Kuhamo 45 minut v osoljeni vodi ali nad paro.

ZELENA SOLATA

Potrebujemo glavo zelene solate, sol, poper, olje, kis, 1 strok česna, 2 vejici komarčka, 1 šalotko.

Solato operemo, očistimo in narežemo ali natrgamo na manjše kose. Strok česna olupimo in sesekljamo na majhne koščke, enako naredimo s šalotko. Komarček operemo in ga sesekljamo. Vse skupaj dodamo solati, jo posolimo, po želji rahlo popramo, dodamo kis in olje dobro premešamo in postrežemo

26. razstava Dobrote slovenskih kmetij

V mesecu maju je Ptuj zopet za nekaj dni postal mesto tisočerih dobrot, saj je v Minoritskem samostanu na Ptujju potekala že 26. državna razstava Dobrote slovenskih kmetij. Na letošnji razstavi je bilo ocenjenih preko 1.100 izdelkov, od tega jih je bilo nagrajenih 1019. Strokovne komisije ocenjujejo 13 različnih skupin izdelkov, ki jih izdelujejo na naših kmetijah. Ocenjevali smo izdelke iz žit, mesne in mlečne izdelke, olja, kise, suho sadje, sadne in zelenjavne sokove, konzervirano zelenjavo, marmelade, kompote, vina, žganja in sadna vina. Nagrajeni izdelki so bili na ogled od 21. do 24. maja. Vseskozi je na dvorišču samostana potekal tudi bogat kulturni program. Svoje izdelke je na stojnicah ponujalo več kot 35 kmetij.

Aktivnosti v sklopu Dobrot slovenskih kmetij smo obogatili s projektom *Dobrote slovenskih kmetij - ker vem, kaj jem*, sofinanciranega s strani Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. V sklopu tega smo okrepili promocijske aktivnosti z oglaševanjem prireditve

na RTV SLO, izvedli likovni natečaj za predšolsko in osnovnošolsko mladino z naslovom »Pod krošnjo stare oljke« in organizirali dan odprtih vrat za šolsko in predšolsko mladino, ki se ga je organizirano udeležilo preko 300 otrok. Izvajali smo tudi izobraževanja, degustacije in potrošniška ocenjevanja z namenom spoznavanja kakovostnih izdelkov pridelanih in predelanih v lokalnem okolju. Razstavo smo obogatili z razstavo pridelkov in živil, ki sodijo v sheme kakovosti, ter s postavitvijo izobraževalnih panojev na teme mleko in mlečni izdelki, izdelki iz žit, izdelki iz sadja, oljčna olja in sheme kakovosti.

Že vrsto let na Dobrotah slovenskih kmetij sodelujejo tudi kmetije iz občine Markovci. Njihovi izdelki so vsako leto nagrajeni. Imamo tudi že dobitnike znaka kakovosti, kar pomeni, da so tri leta zaporedoma za enak izdelek prejeli zlato priznanje. Letos je znak kakovosti prejela **kmetija Meznarič iz Stojncev 86** za meso iz tünke.

Slavica Strelec, članica organizacijskega odbora razstave Dobrote slovenskih kmetij

RAČUNOVODSKI
servis

Računovodski servis
Lidija Črešnik s.p.

Bukovci 164

tel. 040 276 387

e-mail: lidija.cresnik@gmail.com

- kakovostne in ažurne računovodske storitve za podjetnike, pravne osebe in društva po ugodnih cenah
- možnost izvajanja le-teh na sedežu stranke.

Gradivo za šolske strani
zbira Vida Vajda.

Dvodnevni tabor na Ruški koči

V torek, 2. junija, smo se z avtobusom odpeljali na Ruško kočjo. Tam so imeli različne sobe, naša soba je bila vsak dan urejena. Imela je številko 103. Spakirali smo si stvari. Spala sem z Lejo in Nušo, zunaj nas je pričakal vodič Miro. Z njim smo si ogledali razlike med jelko in smreko. Veliko smo se naučili. Šola Apače nam je pokazala škratove hišice. Ko smo prišli mimo jezera, smo pri Ruški koči jahali konja. Zvečer smo zgradili škratove hišice in imeli predavanje o Mariboru z gospodom Frančkom. Raziskal je vsako luknjo v gorah. Pred spanjem smo se uredile in šli smo v disko. Zjutraj smo šli mimo hotela Zarja; tam smo se odpočili in pojedli sladoleđ. Šli smo dalje in prišli na Žigartov vrh. Bil je visok 1446 m. Tam smo bili krščenjci. Zdaj smo postali pravi planinci. Avtobus nas je varno pripeljal domov v Markovce. Tam so nas pričakali naši starši. Nekateri sošolci so še hoteli prespati več dni. To je bil moj najboljši izlet.

Kaja Kumer, 3. a

Dvodnevni tabor na Ruški koči

V torek, 2. junija, smo se odpravili na Areh. Tam nas je pričakal vodič in šola Apače. Pokazali so nam njihove škratove hišice. Potem smo se razdelili v sobe, vsaka soba mi je bila všeč. Po razdeljevanju smo odšli pojest kosilo. Nato smo še eno uro imeli prosto. Ko smo se naigrali, smo šli na pohod. Prišli smo do hotela Zarja. Tam smo si odpočili in smo šli nazaj. Nato smo šli delat škratove hiše. Potem smo šli na večerjo. Po večerji nam je gospod Franček povedal zanimivosti Areha. Nato smo šli v gozd gledat škratove sledi. Vsak škrtat je pri vsaki hiši dal bombone. Nato smo se stuširali za pižama party. Šli smo spat. Jaz sem skoraj takoj zaspala. Po zajtrku smo imeli še malo prostega in smo šli v cerkev sv. Areha. Prišla je druga šola Gorišnica, nato smo jim razkazali naše škratove hišice. Potem smo šli na Žigartov vrh, ki je visok 1446 metrov. Nato smo odšli dokončat škratove hišice. Poslovlili smo se in odšli do šole. Tam so nas že čakali starši. Najbolj všeč mi je bilo, ko smo šli na pohod.

Klara Tement, 3. r

Dvodnevni tabor na Ruški koči

V torek ob pol devetih smo se učenci tretjega razreda osnovne šole Markovci zbrali pred šolo. Z avtobusom smo se odpeljali na Ruško kočjo na Pohorje. Tam nas je pričakal vodič Miro. Po malici smo dobili številko sobe in se v sobi razpakirali. Jaz sem bila v sobi z Julijo in Nino. Šola Apače nam je razkazala škratove hiške. Potem smo jih zgradili tudi mi sami. Po kosilu smo se lahko igrali na bližnjem travniku. Dobili smo frizbije, žoge in gumitvist. Nato smo se odpravili na sprehod. Ustavili smo se pri hotelu Zarja. Tam smo videli škratovo padalo. Lahko smo si tudi kupili sladoleđ. Šli smo nazaj na Ruško kočjo. Tam smo jahali konja. Po večerji smo šli gledat stopinje. Ogledali smo si hiške. V njih so bili bomboni. Ko smo prišli nazaj, smo imeli predavanje. Gospod Franček nam je pokazal lepe slike o Pohorju in Mariboru. Po predavanju smo odšli v sobe in se umili. Nato smo šli v disko. Naslednje jutro sem se zbudila ob šestih in se odpravila na zajtrk z mojimi sošolci. Imeli smo prosto. Nato je prišla osnovna šola Gorišnica. Razkazali smo jim škratove hiške. Po kosilu smo se

(NE)SREČA

Sreča svojega žalostnega obraza nikoli ne pokaže,
a tega ne verjemite, ta trditev laže.
Velikokrat se sicer sama sebi smeji
in pozitivno energijo z drugimi deli.
A lahko se izkaže, da nam sreča obrne hrbet
in se v drugačni obliki pokaže.
Takrat nismo več veseli,
zdi se, kot da bi takrat samo slabe stvari hoteli.
Takrat nas srečazapusti in se v nesrečo spremeni.

Anamarija Lajh, 8. b

Haiku

Knjiga odprta v daljave
v širne svetove
podira zidove.

Žan Glažar, 6. b

Avtorja mercedesa: Tomaž Strelec, Sergej Štrafela, 9. a

Oblak in sonce: Tjaša Lešnik, Katja Tinko, 9. b

odpravili z avtobusom pred osnovno šolo v Markovce kjer so nas pričakali starši.

Nina Kurbos

Devetošolci odkrito o šoli

Prvega septembra 2006 smo prvič prestopili prag te šole. Bil sem zelo vesel, ker sem prišel prvič v šolo. Mislim sem, da je šola nekaj zelo super in wau, a sem se malo zmotil. Za mene je bilo do šestega razreda res super, saj so bili učitelji res super in sošolci tudi. V sedmem razredu pa se mi je začelo vse skupaj vleči. Začeli so se težji predmeti, dobili smo nove predmete in nekateri učitelji so bili dokaj zahtevni, eni pa so bili zelo v redu.

Da se vrnem na začetek prvega razreda. Ko sem spoznal nove sošolce, sem bil zelo vesel. Z nekaterimi sem se hitreje spoznal kot pa z drugimi. Seveda pa smo bili strogo ločeni na dva tabora, fantje in punce. No, čez čas pa je nastal en tabor. Včasih so prišli tedni ali dnevi, ko smo bili med sabo skregani ali pa smo imeli slab dan. A smo se hitro spoprijateljili. Skozi čas sem tudi spoznaval nove učitelje in nove učence.

Do petega razreda smo bili na nižji stopnji, tam ni bilo tako hudo. V šestem razredu, ko smo prišli na višjo stopnjo šole, pa smo se začeli privajati na razmere tamkajšnje-

ga življenja. Tam je bilo prvo pravilo, da so bili deveti razredi glavni na šoli in jim nihče ni mogel nič. Ko smo bili na koncu sedmega

razreda, smo izvedeli, da bomo 7. a in b razdelili šli v skupine pri predmetih matematika, angleščina in slovenščina. Ko smo to izvedeli, smo bili zelo presenečeni, saj smo se razdelili na več delov. Ampak v skupinah ni bilo tako hudo. Sedaj ko sem učenec 9. razreda glavni na šoli, je zelo v redu, saj po eni strani komaj čakam, da gremo iz te šole, po drugi pa sem malo žalosten, ker zapuščam sošolce, s katerimi smo bili devet let skupaj. Šola me je naučila veliko novega v življenju in za življenje. V šoli so bili včasih krizni dnevi ali pa kaj ni bilo v redu z učitelji. Ja, na šoli so vedno neke pomanjkljivosti kot vsepovsod, a vseeno je osnovna šola Markovci dobra šola.

Tilen Forštnarič, 9. b

Zdi se, kot da smo pred kratkim prestopili prag osnovne šole. Polni pričakovanj in malce prestrašeni smo se podali na to dolgo življenjsko in poučno potovanje. Čeprav so zadnja leta minila kot blisk, je bilo pri vsakem nekaj vzponov in padcev ter tudi lepih in manj lepih spominov.

Devet let - sploh se ne zavedaš, da gre to naše skupno potovanje h koncu. Sliši se žalostno, saj so to bila ena najboljših let, ki mi bodo ostala v dolgem spominu. Najboljše, da kar začnem na začetku. Prvi trije razredi so bili pravo rajanje, saj se nam še sanjalo ni o priredjih in poredjih, kaj šele o Pitagorovem izreku. Moram priznati, da še zdaj marsikomu ni vse jasno. Četrta in peti razred sta postala že bolj napeta, saj smo se med seboj že veliko bolje poznali in tudi naše obdobje ocen se je pričelo, ki jih eni ne prenašamo preveč dobro. Seveda pa ne smemo pozabiti omeniti naših zamer med a in b razredom, saj vsi dobro vemo, da po mnogih mnenjih učiteljic in učiteljev smo ena ta večjih in "najnemirnejših" generacij. Pa kaj potem, našli smo vzrok, kako bomo lažje učiteljem ostali v spominu in upam, da se nas bo večina spominjala z nasmeškom na obrazu. Že je prišel šesti razred, spet nekaj novega, saj nismo imeli za vse predmete enakega učitelja. Seveda ne bom rekla, da so mi bili vsi učitelji všeč, ampak tako kot pravijo, vsake oči imajo svojega malarja. Moram pa priznati, da so se večini učitelji zamerili zaradi ocen, ki so nam jih dajali, za katere smo bili tudi sami krivi.

Kot sem že povedala, a in b razred nismo bili v najboljšem stiku, zato je velik strah za nas bil 8. razred, v katerem so nas pri matematiki, angleščini in slovenščini pomešali v tri skupine. To je bila za vse velika sprememba, saj smo

Požar: Miha Zelenko, Nastja Kostanjevec, Jasna Lah, 9. r

med sabo postali ena velika nerazdružljiva družina in se bomo zaradi tega še težje ločili.

Na koncu je prišel še 9. razred, najboljše zadnje leto na osnovni šoli. Čeprav nas je večina popustila, saj že nestrpno čakamo na vse stvari, ki se nam bodo še zgodile, nam letos ocene niso bile ovira. Vsi smo bili prejeti v srednje šole, zato se še samo prepuščamo norenju, zabavi in čim lepšim spominom na osnovnošolske dni.

Res je, da že vsi nestrpno čakamo na nov začetek, na srednjo šolo, na nove spomine, ampak vsak se kdaj pa kdaj spomni z nasmeškom na obrazu ali tu pa tam potoči kakšno solzico, da gre naše prelepo devetletno preživljanje h koncu. Srčno upam, da si bom z večino ostala v stiku, rada se bom spomnila osnovne šole ter šla novim dogodivščinam naproti.

Amalija Mlinarič, 9.a

Spomnim se, ko sem prvič prestopil šolski prag, zdaj pa naenkrat končujem deveti razred. Res je hitro minilo. Eh, koga, hecam se! Vleklo se je kot megla, ki še spi. Pa saj ni bilo tako slabo, najbolj so mi bile vseč počitnice in prosti dnevi. In odmori. In učiteljice v bolniški (hecam se ... niti ne). In malica. No ja ... do šestega razreda je bilo kar v redu, saj so nas učili stvari, ki jih bomo v resnici kdaj v življenju potrebovali. Potem pa je bilo, kakor bi nas teleportirali v srce Wikipedije. Res me zanima, kdaj v življenju bom moral vedeti, kaj so ekvivalentne enačbe. In kemijsko enačbo

Žoga: Primož Vinček, Blaž Šegula

za raztapljanje kalijevega permanganata. In kdo je bil Napoleon Bonaparte. No, zdaj grem iz te šole, pa še vedno nič od tega ne vem, no, nekaj pa že. Všeč mi je, da smo porazdeljeni v skupine, da ne rabim čisto vsako uro prenašati 21 »prešvicanih« ljudi v zatohli učilnici. Pa saj ni tako slabo, še posebej pa zdaj, ko je konec. Te šole ne bom pogrešal, pozabil pa je tudi ne bom nikoli, saj je to bil pomemben del

mojega življenja, ki mi je dal veliko pomembnega znanja in izkušenj za naprej.

Tilen Milošič, 9.b

Kot mali otroci smo se v devetih letih spreminjali v vedno bolj odrasle osebe. Že v prvem razredu smo se morali učiti. To nam je bilo zelo v veselje, saj smo se učili črke in številke. VŠ mlajših letih smo zato imeli učenje zelo

radi. Takrat so nas učitelji imeli radi, ker smo bili pridni in prijazni. Ko pa smo prišli na višjo stopnjo, pa se je življenje začelo zelo drugače kot v nižji stopnji. Učitelji so postali bolj strogi in resni, nekateri učitelji pa so bili prijazni in smo se med kakšno uro tudi smejali in zabavali. Od kakšne ure smo odnesli tudi kaj dobrega, včasih tudi kaj slabega – na primer slabo oceno. Ta šola mi bo ostala v spominu kot dobra in prijazna šola, ker sem od nje odnesla marsikaj zanimivega.

Katja Tinko, 9. b

Ko sem bil še mlajši, o šoli nisem vedel veliko in nisem vedel, kaj pričakovati. Spomnim se, kako sem se zanimal za »čudne« šolske potrebščine, s katerimi se je bilo zanimivo poigrati, saj so še zdaj pri nekaterih urah vir zabave ... V prvih treh razredih sem se naučil brati, pisati in tudi računati. V četrtem pa so nas začeli »mantrati« s poštevanke, ki nas je spremljala vse do zdaj in nas bo še do konca življenja, torej nadležna, a koristna. Vstop na višjo stopnjo je bil najhujši del šolanja, saj so se knjige in učbeniki takrat začeli prav »rediti«, postajali so debelejši in TEŽJI! To je tudi pomenilo več sedenja za njimi, kar je bilo zame zelo težko, skoraj nemogoče. Ampak sem vseeno nekako preživel in se s časom tudi privadil. V teh devetih letih menim, da sem odnesel veliko znanja in izkušenj, zdaj pa končujem osnovno šolanje in se že pripravljam na novo poglavje v življenju.

Sergij Štrafela, 9.a

ŠOLSKI ZMAJ

Kadar cela šola že spi,
takrat se šolski zmaj prebudi.
Najprej naredi dolg korak,
da stopi na šolski prag.

In že v garderobi tiči.
Tam preluknjane copate popravi
in omarice pospravi.
V garderobi tako dolgo tiči,
dokler ne ugasnejo zadnje luči.

Za tem pride na hodnik,
poln lepih slik.
Na hodniku rože zalije
in že v učilnico zavije.

Pride v matematično učilnico.
Tam se s številkami igra
in nasploh hudo gara.
Ko pa se nauči šteti do devet,
že odleti v svet.

In gre naprej,
svetu naproti
po zemljevidni poti.
Vedno tja poleti,
kamor mu srce poželi.

Odleti že v likovno učilnico,
manj znano kot mučilnico.
Tam z barvami packa
in risbice kraca.

Ob koncu pa vse lepo pospravi,
niti na palete ne pozabi.

Spet gre dalje in naprej
in si za tem v vsako svojo glavo
vbija vedo pravo.
Pri njej se o silah pouči
in niti ob specifični teži ne zatisne oči.

Ker zmaj svoj jezik rad vrti,
rade volje vse nepravilne glagole ponovi
in spozna nove besede tri.

Ko pa se mu v ustih ogenj zaneti,
se mu v glavi posveti.
V naslednji učilnici tako dolgo preživi,
dokler se v kemijsko enačbo povsem ne vživi.
Za tem pa le dalje odleti.

Ko porine v prostor svojo tretjo glavo,
ponovno vklopi vsako glavo,
saj tam v preteklost poleti
in se o časovnem traku pouči.

Po hodniku dalje leti,
dokler se v telovadnico ne zaleti.
Tam kolebnico vrti
in iz sebe iztisne vse moči.

A tu se zgodba ne konča,
saj vse to mu energije da,
da k slovenščini poleti,
in vso slovnico ponovi.

In ker časa zdaj več ni
in energija popusti,
namesti vse glave tri
in v nov šolski dan zaspi.

Eva Kuhar, 8. b

POLETJE

Ko mrčni dnevi grejo spat
in prebudi se sonček zlat,
ko bunda v omari obvisi
in prostor senčnik dobi,
takrat že vemo vsi,
da k nam poletje hiti.

Okna in gredice krasijo cvetlice,
krošnje dreves pa hladijo nam lice.
Šolarji končno prepustimo se zabavi
in sprostimo se v naravi.
Nič več ni zvezkov, debelih knjig,
le še zvrhan kup sladolednih sladic.

Morje da nam tisto pravo,
ko do konca si zbistrimo glavo,
da spočiti gremo spet
v šolske klopi nazaj sedet.

Nejc Letnik, 5. r

Zakonska skupina

Že pred časom se je v naši župniji porodila ideja o ustanovitvi zakonske skupine. Ker nismo vedeli, kako se tega lotiti, je kar nekaj let (!) bila ta naša zakonska skupina »v ustanavljanju«. Pred tremi leti smo se le nekako opogumili in se sprva zbrali starši takratnih prvobohajancev, da smo prebili led. Začeli smo se sestajati enkrat mesečno.

Še vedno je tako in šest zakonskih parov si vsak zadnji četrtek v mesecu ob pomoči našega gospoda župnika kot duhovnega spremljevalca vzame čas za skupno razmišljanje in pogovor. To so trenutki, ki si jih doma eden drugemu ponavadi ne namenimo v zadostni meri. V drvečem tempu, ki nam ga narekuje današnji način življenja, ob skrbi za dom, družino in službo velikokrat zmanjka časa za poglobljen skupni pogovor ali pa se kakšne teme ne dotaknemo, ker se nam enostavno ne zdi aktualna. Na srečanjih zakoncev ugotovimo, da nas marsikatera tematika resnično nagovori, čeprav na

prvi pogled izgleda, kot da se to nas »ne tiče«. Včasih kateri par pripravi temo in vodi srečanje, velikokrat nam z različnimi bogatimi vsebinami priskoči na pomoč gospod župnik, občasno pa se zgodi, da je naše srečanje zgolj klepet. A tudi druženje te vrste je dobrodošlo, saj si imamo za povedati veliko družinskih prigod. Radi se nasmejimo zlasti ob ugotovitvah, da nas tarejo iste skrbi in da imamo podobne težave, veselimo pa se ob spoznanjih, da je zakon in družina resnično prava »naložba za prihodnost in je uspeh zagotovljen«. Medsebojno se spodbujamo in se trudimo po najboljših močeh, da bi z lepo besedo, predvsem pa z zgledom, našim otrokom ob odhodu v negotov jutri dali kar najboljšo doto, »bogastvo, ki ga molj ne razje in rja ne uniči«.

Enkrat letno se zakonci ptujsko-završke dekanije zberemo na skupnem srečanju. Nazadnje je bilo to v letošnjem maju, ko sta nam pri sv. Petru in Pavlu na Ptuj gosta večera, zakonca Špela Strniša Tušek in Tone Tušek, spregovorila o zavestnem partnerstvu – Biti drug drugemu blagoslov. Sledilo je družabno srečanje s pogostitvijo, kjer smo si zakonci iz različnih župnij izmenjali medsebojne izkušnje in govorili o izzivih za vnaprej.

Letos smo v naši župniji že tretjič pomagali pri organizaciji srečanja zakonskih jubilarcev, ob koncu koledarskega leta smo z našimi otroki preživeli prijetni skupni večer, popestren z družabnimi igrami, obilo dobre volje in seveda z okusno večerjo. Za zaključek te sezone načrtujemo še skupno druženje družin naših članov s pohodom po haloških gričih, zahvalno mašo in nepogrešljivo malico iz nahrbtnika.

Svojo začrtano pot bomo nadaljevali naprej, v našo sredo pa vabimo tudi zakonske pare, ki želijo spoznati in tudi dejansko živeti zakon kot zakrament v pravem pomenu besede.

Foto: Niko Kekec

Skupinska fotografija članov zakonske skupine z družinami

Brigita Vrtačnik

Foto: Matjaž Mlinarič

Letošnjih zakonskih jubilarcev je bilo kar 17 parov

3. srečanje harmonikark in harmonikarjev na Bledu

Dve srečanju, skupaj 757 udeležencev s harmonikami ter obakrat lepo vreme in čudovito vzdušje – tako bi lahko strnili dosedanja srečanja v letih 2013 in 2014. Številne pohvale, dobra udeležba harmonikark in harmonikarjev ter veliko ravednih obiskovalcev brez harmonike so razlog, da se bo Avsenikova skladba *Otoček sredi jezera* poleg znanih Slakovih in drugih viž iz številnih harmonik na Bledu ponovno zaslišala 19. julija 2015. Vsi prijavljeni do 13. julija prejmejo spominsko nalepko, bon za malico in pijačo Skupine Laško ter sodelujejo v žrebanju za bogate nagrade, ko so letos harmo-

nika Poličar, darilni bon za izdelavo "lajbiča" gorenjske narodne noše po meri izžrebanca iz rok izdelovalke narodnih noš Marje Mojce Berce iz Selc, darilni bon za izdelavo škornjev za narodno nošo čevljarstva Štajnar, prav tako po meri izžrebanca, računalniški programi LTK harmonika za učenje igranja na frajtonarico ter mnoge druge nagrade naših pokroviteljev.

Vsi prisotni na tej prireditvi doživijo dobrodošlico ob 10. uri na blejski promenadi, ob 12. uri razporejeni ob obali Blejskega jezera skupaj zaigrajo *Otoček sredi jezera*, sodelujejo v povorki in uživajo v

čudovitem druženju ob številnih stojnicah ob Blejskem jezeru. Skratka, vzdušje je vedno fantastično! S pomočjo podjetja Bled Tours bo iz označenih brezplačnih parkirišč poskrbljeno za brezplačen prevoz harmonikark in harmonikarjev do prizorišča in po končani prireditvi v obratni smeri. Vsi, ki bi prišli z vlakom do železniške postaje Bled-jezero, se boste s turističnim vlakcem ob 9.30 prav tako brezplačno odpeljali do prizorišča in po končani prireditvi okoli jezera nazaj do postaje. Uradni del prireditve se konča okoli 15.30, zabava z ansambлом Slovenski pozdravi pa se bo nadaljevala do

večernih ur. Program bosta povezovala harmonikarica in voditeljica Majči Bobnar ter domačin Niko Rakovec.

Za informacije in prijave vam je na voljo podžupan občine Bled Toni Mežan (051-30-60-89), prijavnice v e-obliki ter vse informacije pa so vam na voljo tudi na spletni strani prireditve www.harmonike-bled.si. Ne pozabite, prijavite se čim prej, najkasneje do 13. julija. V nasprotnem primeru boste prav tako dobrodošli, a ne boste deležni številnih prej naštetih ugodnosti.

Dobrodošli na Bledu!

Foto: Studio Laura

Letošnji prvoobhajanci

Foto: Studio Laura

Letošnji birmanci: osmošolci na zgornji in devetošolci na spodnji fotografiji.

Bisernoporočenca Terezija in Franc Jurgec

»Skoraj ne moreva verjeti, da je minilo že 60 let najinega skupnega življenja,« sta povedala bisernoporočenca, ki sta 27. junija skupaj z najožjimi sorodniki praznovala 60 let skupnega zakonskega življenja.

Zlata nevesta Terezija je bila rojena 19. septembra 1934 v Bukovcih. Rodila se je zakoncu Kukovec. Nevestin oče je bil Franc Kukovec in mati Marjeta, rojena Štumberger.

Biserni ženin Franc Jurgec se je rodil 20. avgusta 1931 v Velikem vrhu. Bil je sin Filipa Jurgeca in Ivane, rojene Klinc. Kot je bilo nekoč v navadi, so otroci številnejših družin, odšli služiti h kmetom, tako je tudi Franc odšel od doma in se preselil k družini Cvetko (Žilavim) v Bukovce. Osnovno šolo je obiskoval v Markovcih. Po končani Osnovni šoli se je najprej zaposlil v Kidričevem, nato v Šoštanju do upokojitve pa je delal na Žagi Ptuj.

Dom in družino sta si zakonca Jurgec ustvarila v Bukovcih. Njun zakon sta obogatila sinova Janez in Franc, ki sta si ustvarila družini in danes ju razveseljujejo vnuki Anita, Matjaž, Tjaša in Anja ter pravnuki Miha, Jaka in Žan. Ko smo ju vprašali, kaj ju je toliko let vezalo v zakonu, sta dejala: »Nič ne skrivava, to je bila ljubezen, medsebojno zaupanje, potrpljenje in odpuščanje.«

Civilni obred biserne poroke je opravil župan Milan Gabrovec, s pesmijo pa so ga obogatili pevci Komornega zbora KUD KulTura Markovci. Cerkveni obred je potekal v cerkvi sv. Marka, opravil ga je farni župnik Janez Maučec. V svojem nagovoru je zakoncu čestital ob njunem jubileju ter jima zaželel trdnega zdravja. Priči bisernoporočencema sta bila sina Janez in Franc.

Pred 60-letji sta takrat kot mladoporočenca stopila pred matičarja Ferdinanda Pučka in župnika g. Pušenjaka, ženinova priča je bil Peter Meznarič iz Bukovcev, nevestina pa Jožef Bezjak, prav tako iz Bukovcev, vršič otilija iz nove vasi pri Markovci Čestitke ob biserni poroki in veliko zdravja za naprej jima želi tudi uredništvo Lista iz Markovcev.

PM

Foto: PM

Bisernoporočenca v družbi župana in prič

Harmonike ob Blejskem jezeru

19. 7. 2015

INFO IN PRIJAVE:
harmonike.bled@gmail.com
051 306 089
www.harmonike-bled.si

Zlatoporočenca Ivana in Anton Brec

V soboto, 16. maja, sta po 50. letih zakona pred matičarja ponovno stopila Ivana in Anton Brec iz Nove vasi pri Markovcih. Zlata nevesta Ivana Brec z dekliškim priimkom Zelenik je rojena 27. marca 1938 v Novi vasi, Anton Brec pa 12. aprila 1941 v Zagojčih. Poročila sta se 27. februarja 1965 v Markovcih. Njuno zakonsko zvezo je sklenil župnik, gospod Pušenjak. Po 50. letih sta z zlatim »DA« obnovila svojo zakonsko zvezo. Civilni obred je opravil podžupan občine Markovci gospod Črešnik, cerkveni obred v domači farni cerkvi pa župnik, gospod Janez Maučec.

Drug z drugim sta vzpostavila trdno in trajno življenjsko skupnost. Veselje so njuni otroci Dušan, Zlatko, Majda in Silva s partnerji ter Toni. Zelo se razveselita, ko ju obiščejo vnuki Mitja, Melani, Tamara, Denis, Marcel in pravnuk Neo.

Srečanje ob zlati poroki sta priredila v gostišču Pri Ribeku in svoj jubilej proslavila v krogu domačih, sorodnikov in prijateljev. Hvaležna sta svojim otrokom, saj praznovanja brez njihove trdne volje, da pa je to že potrebno proslaviti, ne bi bilo. Danes sta jim za to tudi hvaležna. Naj jima zdravje služi, da bosta še dolgo uživala v svojem skrbno urejenem domu. Veliko let sta živela v tujini, Nemčiji, ki je zanj prav tako postala del domovine in dom. Tam živijo tudi njuni otroci. Rada jih obiščeta in sta z njimi. Veselje je obojestransko. Bodita zdrava in še na mnoga leta.

Silva Pilingar

Foto: osebni arhiv

Zlatoporočenca Ivana in Anton Brec

Vabljeni na koncert Perpetuum Jazzile

Perpetuum Jazzile deluje že 30 let. Zasloveli so z aranžmajem, ki so ga prvič izvajali leta 2008 na letnem koncertu, tako imenovanem Vokalna ekstravaganza. To je skladba Africa, ki ima na spletni strani Youtube kar 17.800.00 ogledov.

Perpetuum Jazzile se bo letos v **soboto, 23. avgusta, ob 20. uri** predstavil tudi v Markovcih, ko se nam v večnamenski dvorani obeta celovečerni koncert. Samo za vas pripravljajo poseben repertoar z novimi skladbami in z zabavnimi govori. Vabljeni v čim večjem številu. Vstopnice za koncert po ceni **25 €** so na voljo v predprodaji v Ribarnici Delfin na Ptuj in v prodajalni Zupanič v Markovcih. Za ostale informacije v zvezi s koncertom je na voljo Zdravko Zupanič iz Markovcev. **VABLJENI!**

